

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2018 m. gegužės 29 d.
(OR. en)

9462/18

Tarpinstitucinė byla:
2018/0164 (CNS)

FISC 232
ECOFIN 503

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2018 m. gegužės 25 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2018) 329 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS DIREKTYVOS, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl galutinės valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo PVM sistemos veikimui skirtų išsamių techninių priemonių nustatymo

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2018) 329 final.

Priedama: COM(2018) 329 final

Briuselis, 2018 05 25
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl galutinės valstybių narių
tarpusavio prekybos apmokestinimo PVM sistemos veikimui skirtų išsamių techninių
priemonių nustatymo**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Artėjant bendrosios rinkos sukūrimo datai, 1993 m. sausio 1 d., paaiškėjo, jog nepavyks laiku sukurti galutinės prekių sandorių apmokestinimo sistemos, kad galėtų vykti laisvas prekių judėjimas. Nepaisant to, nuo 1993 m. sausio 1 d. visa mokestinė kontrolė prie Europos bendrijos vidaus sienų buvo panaikinta. Prekybininkams nebereikėjo mokėti pridėtinės vertės mokesčio (PVM) vežant prekes per sienas tarp valstybių narių. Siekiant panaikinti mokestinę kontrolę pasienyje, būtinai reikėjo susitarti dėl sandorių Bendrijos viduje apmokestinimo PVM sistemos esminių pakeitimų. Dėl pradinių Komisijos pasiūlymų, išdėstytų 1985 m. Bendrosios rinkos baltojoje knygoje, diskusijos be galutinių rezultatų vyko iki 1989 m. spalio mėn., kol suvokta, kad liko per mažai laiko tiems pasiūlymams įgyvendinti iki 1993 m. sausio mėn. Vietoj to buvo sumanyta ne tokio plataus užmojo alternatyva, kad būtų galima panaikinti pasienio mokestinę kontrolę, kartu paliekant galioti pagrindines tuometinės tvarkos nuostatas.

Ši alternatyvi pereinamojo laikotarpio PVM sistema buvo įdiegta ir po daugiau kaip 25 metų tebeveikia. Pagal tą tvarką, taikomą įmonių tarpusavio sandoriams dėl prekių, tarpvalstybinis prekių judėjimas išskaidytas į dviejų skirtingų rūšių sandorius: neapmokestinamą tiekimą toje valstybėje narėje, iš kurios išvežamos prekės, ir prekių paskirties valstybėje narėje apmokestinamą įsigijimą Bendrijos viduje. Šios taisyklės buvo priimtos kaip laikinos ir turi trūkumų – dėl leidimo prekes pirkti nemokant PVM yra daugiau galimybių sukčiauti, o pačios sistemos sudėtingumas nėra palankus tarpvalstybinei prekybai.

Po plataus masto konsultacijų Komisija patvirtino savo PVM veiksmų planą „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“¹ (toliau – PVM veiksmų planas). Jame Komisija, *inter alia*, pranešė apie savo ketinimą patvirtinti galutinę Sąjungos vidaus tarpvalstybinės prekybos apmokestinimo PVM sistemą, pagrįstą apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principu, ir taip sukurti patikimą bendrą Europos PVM erdvę. Šio PVM veiksmų plano įgyvendinimas taip pat įtrauktas į Sąžiningo apmokestinimo dokumentų rinkinį, apie kurį paskelbta Pirmininko J.-C. Junckerio ketinimų rašte, pridėtame prie 2017 m. pranešimo apie Sąjungos padėtį².

Komisija vėliau priėmė Komunikatą dėl tolesnių PVM veiksmų plano veiksmų „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas veikti“³, kuriame išdėstė bendros Europos PVM erdvės laipsniško kūrimo etapus.

Ši iniciatyva apima ne tik perėjimą prie galutinės PVM sistemos, skirtos tarpvalstybinei prekybai, bet ir du kitus pasiūlymus iš dalies pakeisti PVM direktyvą: vienas iš jų yra dėl

¹ COM(2016) 148 *final*.

² Sąjungos padėtis 2017 m. Ketinimų raštas Pirmininkui Antonio Tajani'ui ir Ministrui Pirmininkui Jūri Ratas'ui, 2017 m. rugsėjo 13 d., žr. https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_lt.pdf. Taip pat žr. 2017 m. Komisijos darbo programos, COM(2016) 710 *final*, Strasbūras, 2016 10 25, p. 3, I priedą https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_lt.pdf.

³ COM(2017) 566 *final*.

PVM tarifų⁴, kitas – dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos⁵. Taip pat įtrauktas pasiūlymas priimti Tarybos reglamentą dėl kovos su sukčiavimu PVM srityje⁶.

Pranešta, kad prie galutinės PVM sistemos, pagrįstos apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principu, bus pereinama laipsniškai pagal dviejų etapų metodą: pirmame etape bus nustatyta įmonių tarpusavio prekių tiekimo Sąjungos viduje, o antrame etape – paslaugų teikimo apmokestinimo tvarka.

Pirmasis etapas papildomai padalintas į dvi dalis; pirmojoje dalyje kartu su minėtu komunikatu pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriame išdėstyti paprastesnės ir nuo sukčiavimo apsaugotos galutinės PVM sistemos, skirtos Sąjungos vidaus prekybai, pagrindiniai principai⁷.

Dabartinis pasiūlymas yra šio etapo antroji dalis. Jame pateiktos išsamios nuostatos dėl tų pagrindinių principų taikymo įmonių tarpusavio prekių tiekimui Sąjungos viduje.

Kartu su šiuo pasiūlymu reikės pateikti pasiūlymą iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje. Tas pasiūlymas yra techninio pobūdžio, nes juo būtų suderintas bendradarbiavimas tarp valstybių narių dėl siūlomų tarpvalstybinio prekių tiekimo apmokestinimo PVM sistemos pakeitimų. Tas pasiūlymas bus pateiktas tinkamu laiku, kad pakaktų laiko jį priimti ir įgyvendinti iki dabartinio pasiūlymo įsigaliojimo datos.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Vienas svarbiausių PVM veiksmų plano elementų – prekių tiekimui Sąjungos viduje skirtos galutinės sistemos sukūrimas. Nuo 1993 m. sausio 1 d. taikytos pereinamojo laikotarpio procedūros šiuo pasiūlymu pakeičiamos įmonių tarpusavio prekybai Sąjungos viduje skirta galutine PVM sistema, pagal kurią šalies vidaus ir tarpvalstybiniais prekių sandoriams bus taikoma vienoda tvarka. Be to, galutinė PVM sistema padės sukurti patikimą bendrą Europos PVM erdvę, kad būtų galima remti tvirtesnę ir sąžiningesnę bendrąją rinką, padedančią skatinti darbo vietų kūrimą, ekonomikos augimą, investicijas ir konkurencingumą.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Paprastos, šiuolaikiškos ir nuo sukčiavimo apsaugotos PVM sistemos sukūrimas yra vienas iš Komisijos nustatytų fiskalinių prioritetų⁸.

Reglamentavimo naštos mažinimas, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), – dar vienas svarbus tikslas, akcentuotas Sąjungos augimo strategijoje⁹.

Siūloma iniciatyva ir jos tikslai dera su Sąjungos MVĮ politika, nustatyta pagal iniciatyvą „Small Business Act“¹⁰, visų pirma su jos VII principu padėti MVĮ geriau naudotis

⁴ COM(2018) 20 *final*.

⁵ COM(2018) 21 *final*.

⁶ Pakeistas Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje stiprinimo priemonių, pasiūlymas (COM(2017) 706 *final*).

⁷ COM(2017) 569 *final*.

⁸ 2017 m. metinė augimo apžvalga; žr. https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_lt.

⁹ 2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija; žr. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:LT:PDF>.

galimybėmis, kurių teikia bendroji rinka. Be to, ji dera su Bendrosios rinkos strategija¹¹ ir su Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programos (REFIT) tikslais.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Šia direktyva iš dalies keičiama PVM direktyva remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsniu. Šiame straipsnyje nustatyta, kad Taryba, sprendama pagal specialią teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, vieningai priima nuostatas dėl valstybių narių netiesioginio apmokestinimo srities taisyklių suderinimo.

• Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

Pagal subsidiarumo principą, nustatytą Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalyje, veiksmų Sąjungos lygmeniu galima imtis tik tuomet, kai numatytų tikslų valstybės narės vienos negali deramai pasiekti ir dėl siūlomų veiksmų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu.

Tarpvalstybinės prekybos Sąjungoje apmokestinimo PVM taisyklių pavienės valstybės narės negali nustatyti dėl tų taisyklių pobūdžio, nes jos neišvengiamai susijusios su įmonėmis, esančiomis daugiau kaip vienoje valstybėje narėje. Be to, PVM yra Sąjungos lygmeniu suderintas mokestis, taigi dėl bet kokios iniciatyvos sukurti tarpvalstybiniam prekių tiekimui skirtą galutinę PVM sistemą turi būti teikiamas Komisijos pasiūlymas iš dalies pakeisti PVM direktyvą¹².

• Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą, t. y. juo neviršijama to, kas būtina Sutartyse nustatytiems tikslams, visų pirma tikslui užtikrinti sklandų bendrosios rinkos veikimą, pasiekti. Kaip ir dėl atitikties subsidiarumo principui, reikia pažymėti, kad valstybės narės negali išspręsti tokių problemų, kaip sukčiavimas ar sudėtingumas, jei neteikiamas pasiūlymas iš dalies pakeisti PVM direktyvą.

• Priemonės pasirinkimas

Siūloma direktyva, kuria iš dalies keičiama PVM direktyva.

¹⁰ Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Visų pirma galvokime apie mažuosius“ – Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM(2008) 394 galutinis).

¹¹ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 *final*).

¹² 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas

2011 m. išorės konsultantas atliko retrospektyvinį Sąjungos PVM sistemos elementų vertinimą, o remiantis jo išvadamis analizuota dabartinė PVM sistema¹³.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Plataus masto konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais procesas vyko rengiant pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto COM(2017) 569 *final*, kuriame nustatyti pagrindiniai galutinių PVM procedūrų principai. Nuo tada, kai priimtas tas pasiūlymas, per Geresnio reglamentavimo portalą ir renginius, surengtus kartu su prekybos ir verslo asociacijomis, gauta šiek tiek atsiliepimų, iš kurių žinoma, kad bendrajam tikslui sukurti patikimą bendrą Europos PVM erdvę yra pritariama.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Tiriamieji duomenys, surinkti atlikus kelis tyrimus, nurodytus 2017 m. spalio 4 d., COM(2017)569 *final*, dėl galutinės PVM sistemos pagrindinių principų nustatymo, atitinka ir šio pasiūlymo poreikius.

Iš tų tyrimų šiam pasiūlymui yra ypač aktualus tyrimas dėl „apmokestinimo paskirties šalyje principo“ įgyvendinimo įmonėms tarpusavyje tiekiant prekes ES viduje¹⁴.

- **Poveikio vertinimas**

Kartu buvo atlikti poveikio vertinimas ir bendras įvertinimas, kurie apėmė tiek galutinės PVM sistemos pagrindinių principų nustatymą, tiek išsamias šių pagrindinių principų įgyvendinimo nuostatas; žr. 2017 m. spalio 4 d. COM(2017) 325 *final* ir SWD(2017) 326 *final*. Įgyvendinus tame poveikio vertinime pasirinktą tinkamiausią galimybę, dėl tarpvalstybinio sukčiavimo PVM patiriamai nuostoliai per metus sumažėtų ne mažesne kaip 41 mlrd. EUR dydžio suma, o įmonių patiriamos prievolių vykdymo išlaidos sumažėtų 938 mln. EUR per metus.

Poveikio vertinimą 2017 m. liepos 14 d. apsvaustė Reglamentavimo patikros valdyba. Dėl šio poveikio vertinimo valdyba pareiškė teigiamą nuomonę ir pateikė tam tikrų rekomendacijų, visų pirma dėl šių įvertintų aspektų: pasiūlymo sąsajos su kitais PVM veiksmų plano elementais, poreikio taikyti etapais grindžiamą metodą ir patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvokos. Valdybos nuomonė ir rekomendacijos nurodytos dokumento SWD(2017) 325 *final* 1 priede.

Siūlomi pakeitimai dėl esminio jų pobūdžio turės poveikį visoms įmonėms. Jais sprendžiamos sukčiavimo ir sudėtingumo dabartinėje pereinamojo laikotarpio PVM sistemoje bei susijusių visų įmonių prievolių vykdymo išlaidų problemos. Yra ir supaprastinimų (pavyzdžiui, dėl vieno langelio principo taikymas), kuriais galės pasinaudoti MVĮ, bet jie nėra konkrečiai skirti tai apmokestinamųjų asmenų kategorijai.

¹³ Institute for Fiscal Studies (projekto vadovas), 2011 m., *A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system* (ES PVM sistemos elementų retrospektyvinis vertinimas).
http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

¹⁴ EY, 2015 m.; žr.
https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

MVĮ patiriamus sunkumus, ypač susijusius su tarpvalstybine prekyba, jau numatyta spręsti konkrečiu pasiūlymu, kuris pateiktas 2018 m. sausio 18 d.¹⁵ Tas pasiūlymas kartu su šiuo pasiūlymu yra neatsiejama PVM veiksmų plano dalis.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Kaip nurodyta poveikio vertinime, nustatytos įmonių, dalyvaujančių Sąjungos vidaus tarpvalstybinėje prekyboje, prievolių vykdymo išlaidos, tenkančios vienam apyvartos eurui, yra 11 proc. didesnės, palyginti su atitinkamomis tų įmonių, kurios vykdo tik šalies vidaus prekybą, PVM prievolių vykdymo išlaidomis, tenkančiomis vienam apyvartos eurui.

Siekiant įvertinti poveikį mažesnėms įmonėms, tos MVĮ, kurios užsiima daugiausia šalies vidaus prekyba, skiriamos nuo tų MVĮ, kurios jau užsiima ir šalies vidaus prekyba, ir tarpvalstybine ES vidaus prekyba.

Dėl siūlomų pakeitimų, ypač vieno langelio principo taikymo išplėtimo, šios antros kategorijos MVĮ išlaidos, palyginti su jų dabartinėmis PVM prievolių vykdymo išlaidomis, galėtų vidutiniškai sumažėti daugiausia 17 proc. per metus.

Įvertintas šių pakeitimų įgyvendinimo piniginis poveikis visoms įmonėms bus toks, kad jų įgyvendinimo metais iš viso 457 mln. EUR padidės tokios verslo veiklos kaip apskaitos ir sąskaitų faktūrų išrašymo programinės įrangos atnaujinimo bei darbuotojų mokymo išlaidos, nes įmonėms reikės priderinti savo vidaus darbo tvarką prie naujų taisyklių, tačiau po tų įgyvendinimo metų įmonių PVM prievolių vykdymo išlaidos sumažės iš viso 938 mln. EUR per metus.

Tačiau poveikio vertinime, pridėtame prie konkretaus pasiūlymo dėl MVĮ¹⁶, kuriuo, kaip jau minėta, papildytas šis pasiūlymas, nustatyta, kad MVĮ PVM prievolių vykdymo išlaidos turėtų sumažėti daugiausia 18 proc. (11,9 mlrd. EUR), o MVĮ tarpvalstybinės prekybos veiklos mastas turėtų padidėti apie 13 proc.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio Sąjungos biudžetui. Kadangi, įgyvendinant šį pasiūlymą, dėl tarpvalstybinio sukčiavimo PVM patiriami nuostoliai būtų sumažinti ne mažesne kaip 41 mlrd. EUR dydžio suma per metus, turėtų padidėti kiekvienos valstybės narės surenkamos bendros metinės PVM pajamos, pagal kurias apskaičiuojami PVM pagrįsti nuosavi ištekliai.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Savo 2017 m. spalio mėn. Komunikate dėl tolesnių PVM veiksmų plano veiksmų Komisija nurodė, kad įgyvendinti antrąjį (tarpvalstybinio paslaugų teikimo apmokestinimo tvarkos nustatymo) etapą, laipsniškai pereinant prie galutinės PVM sistemos, Komisija pasiūlys po tinkamos pirmojo etapo (kuris bus užbaigtas pagal šį pasiūlymą) įgyvendinimo stebėsenos: kaip veikia ši sistema, t. y. ar joje patikimai užkertamas kelias sukčiavimui, kokios yra įmonių prievolių vykdymo išlaidos ir ar veiksmingai šią sistemą valdo mokesčių institucijos, Komisija įvertins praėjus 5 metams po jos įsigaliojimo.

¹⁵ COM(2018)21 *final*.

¹⁶ SWD(2018)9 *final* ir SWD(2018)11 *final*.

Tuo tikslu Komisija sieks iš valstybių narių gauti bet kokios aktualios informacijos apie administracinių išlaidų dydį ir sukčiavimo mastą bei jų kaitą. Komisija taip pat sieks gauti visų susijusių verslo suinteresuotųjų subjektų informacijos apie jų prievolių vykdymo išlaidų dydį ir kaitą.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Aiškinamųjų dokumentų dėl šio pasiūlymo perkėlimo į nacionalinę teisę nereikia.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Toliau paaiškinti svarbiausi esminiai siūlomi PVM direktyvos pakeitimai, suskirstyti temomis. Dėl šių esminių pakeitimų iš tiesų daroma ir tam tikrų paskesnių techninio pobūdžio pakeitimų PVM direktyvoje.

Kai kurie pakeitimai yra dėl nuostatų, kurių pakeitimai jau buvo pasiūlyti 2017 m. spalio 4 d. pasiūlyme COM(2017)569 *final*. Tame pasiūlyme, atsižvelgiant į Tarybos prašymą, pateikti dabartinės PVM sistemos pakeitimai, kuriuos reikia atlikti, kol tebevyksta darbas nustatant galutines Sąjungos vidaus prekybos apmokestinimo PVM procedūras. Siūlomi pakeitimai dėl vadinamųjų greitų pataisų tebėra visiškai aktualūs, nes jie turėtų įsigalioti kur kas anksčiau nei dabartinis pasiūlymas.

Nepaisant to, vėliau nustatant galutines procedūras dėl įmonių tarpusavio prekių tiekimo, kaip numatoma šiame pasiūlyme, iš tiesų reikia prie šių naujų procedūrų priderinti ankstesniame pasiūlyme pateiktas nuostatas dėl patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvokos, atsargų atšaukimo arba grandininio sandorių.

Be to, kadangi šio pasiūlymo tikslas yra nustatyti galutines įmonių tarpusavio prekių tiekimo procedūras, siūlomą 402 straipsnį, kuriuo nustatomi valstybių narių tarpusavio prekybos, įskaitant prekybą prekėmis ir paslaugomis, apmokestinimo pagrindiniai principai, reikia priderinti atsižvelgiant į faktą, kad tie pagrindiniai principai iš dalies įgyvendinami šiuo pasiūlymu.

Be to, šis pasiūlymas teikia galimybę pakeisti nebeaktualias sąvokas „Bendrijos viduje“ arba „Bendrija“ sąvokomis „Sąjungos viduje“ ir „Sąjunga“ įvairiose PVM direktyvos nuostatose.

Neseniai pateiktame Komisijos pasiūlyme dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos (COM(2018) 21 *final*, 2018 m. sausio 18 d.) taip pat reikia atlikti kelis techninio pobūdžio atnaujinimus, tokius kaip minėtų sąvokų pakeitimas, atsižvelgiant į dabartinį pasiūlymą. Siekiant išvengti dviprasmiškumo, tie pakeitimai neįtraukiami į šį pasiūlymą, tačiau bus nagrinėjami per derybas Taryboje.

Mokesčio objektas ir sritis: 2–4 straipsniai

Kaip jau minėta, dabartinėje PVM sistemoje tarpvalstybinis įmonių tarpusavio prekių tiekimas apmokestinimo PVM tikslais skirstoma į dviejų skirtingų rūšių sandorius: neapmokestinamą tiekimą toje valstybėje narėje, iš kurios išvežamos prekės, ir prekių paskirties valstybėje narėje apmokestinamą įsigijimą Bendrijos viduje.

Siūloma apmokestinimo PVM tikslais nustatyti vieną bendrą tarpvalstybinio įmonių tarpusavio prekių tiekimo Sąjungoje sandorį – prekių tiekimą Sąjungos viduje. Taigi, iš 2–4 straipsnių turėtų būti išbraukta prekių įsigijimo Bendrijos viduje, kaip PVM apmokestinamo sandorio, sąvoka.

Kadangi prekių įsigijimas Bendrijos viduje nebebūtų PVM apmokestinamas sandoris, visas paskesnes PVM direktyvos nuostatas, susijusias su ta sąvoka, reikia išbraukti ir peržiūrėti

atsižvelgiant į siūlomą mechanizmą, pagal kurį būtų apmokestinama tarpvalstybinė įmonių tarpusavio prekyba prekėmis Sąjungoje.

Prekių tiekimo Sąjungos viduje sąvoka: 14 straipsnis

Siūloma į 14 straipsnio 4 dalį įtraukti 3 punktą, kuriame pateikiama prekių tiekimo Sąjungos viduje apibrėžtis. Prekių tiekimas Sąjungos viduje – prekių tiekimas, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo kitam apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui ir tos prekės yra tiekėjo ar tas prekes Sąjungoje įsigyjančio asmens arba jo vardu siunčiamos ar gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę.

Tam tikri 14 straipsnio 5 dalyje išvardyti tiekimo atvejai nelaikomi tiekimu Sąjungos viduje, net jei tenkinamos abi sąlygos, t. y. dėl prekes įsigyjančio asmens statuso ir dėl prekių gabenimo. Tai tie atvejai, kai prekės tiekiamos po jų surinkimo ar instaliavimo, atlikus bandomąjį jų patikrinimą arba be jo, prekių tiekimas neapmokestinamas pagal 148 ar 151 straipsnį arba prekes tiekia ūkininkas, kuriam taikoma vienodo tarifo schema, kaip apibrėžta 295 straipsnyje.

Taisyklės dėl prekių tiekimo vietos: 35a straipsnis

Taisyklėmis dėl prekių tiekimo vietos pagal apmokestinamuosius sandorius nustatoma ta valstybė narė, kurioje mokėtinas PVM.

Paliekamos galioti bendrosios taisyklės, pagal kurias nustatoma tiekimo vieta tiekiant prekes nenaudojant transporto (ta vieta, kurioje prekės yra tiekimo momentu) ir tiekimo vieta, kai prekės tiekiamos naudojant transportą (ta vieta, kurioje prekės yra tada, kai pradedamas tų prekių siuntimas ar gabenimas).

Tačiau 35a straipsnyje siūloma nauja bendrosios taisyklės išimtis, pagal kurią prekių tiekimo Sąjungos viduje vieta laikoma tų prekių buvimo vieta tuo momentu, kai baigiamas tų prekių siuntimas arba gabenimas jas įsigyjančiam asmeniui.

Kartu taikant 14 straipsnio 4 dalies 3 punkte pateiktą prekių tiekimo Sąjungos viduje apibrėžtį ir naują siūlomą tiekimo vietos taisyklę 35a straipsnyje, užtikrinamas tarpvalstybinio įmonių tarpusavio prekių tiekimo Sąjungoje apmokestinimas paskirties valstybėje narėje.

Pagal dabartines PVM taisykles tarpvalstybinis tiekimas apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems tik tokias prekes ar teikiantiems tik tokias paslaugas, dėl kurių PVM atskaita negalima, apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikoma ūkininkams skirta vienodo tarifo schema, ir neapmokestinamiesiems asmenims tebėra iki tam tikros ribos, ir kai prekes įsigyjantis asmuo nėra pasirinkęs apmokestinimo paskirties šalyje, apmokestinamas tiekimo (kilmės) valstybėje narėje.

Ši išimtis didina dabartinių procedūrų sudėtingumą. Ji taip pat nebėra aktuali, nes nustatyta riba nė karto nebuvo persvarstyta nuo tada, kai ji pradėta taikyti 1993 m. Todėl ši išimtis panaikinama, taip pat todėl, kad pagal siūlomas taisykles, kitaip nei dabar, tiekėjas vykdys su tokiu prekių tiekimu susijusias ataskaitų ir mokėjimo prievoleles.

Taigi, apmokestinimas paskirties šalyje užtikrinamas visais atvejais, kai įmonės tarpusavyje tiekia prekes Sąjungos viduje. Vienintelė išimtis – tiekimas pagal maržos apmokestinimo schemą, kuri nustatyta 311 ir tolesniuose straipsniuose (35c straipsnis). Tolesnis apmokestinimas paskirties šalyje nebus taikomas nei tarpvalstybiniam prekių tiekimui, kuris

neapmokestinamas pagal 148 arba 151 straipsnį, nei tarpvalstybiniam ūkininko prekių tiekimui pagal vienodo tarifo schemą, kaip apibrėžta 295 straipsnyje, nes, kaip pirmiau nurodyta, prekių tiekimu Sąjungos viduje sąvoka šių atvejų neapima.

Prievolė apskaičiuoti mokestį: 67 straipsnis

Siūlomas 67 straipsnio pakeitimas, kuriuo nustatoma viena bendra taisyklė, pagal kurią būtų nustatoma prievolė apskaičiuoti PVM tiekimu Sąjungos viduje atvejais. Pagal šią taisyklę PVM tampa apskaičiuotinas išrašius sąskaitą faktūrą arba pasibaigus 222 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam terminui, jeigu sąskaita faktūra neišrašoma iki to laiko (iki kito mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, penkioliktos dienos).

Taip pat nustatoma, kad tos nuostatos, pagal kurias valstybės narės gali tam tikrais atvejais nustatyti skirtingus momentus, nuo kurių atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM, netaikomos prekių tiekimui Sąjungos viduje. Jei nebūtų šio patikslinimo, tiekėjas, tiekiantis prekes Sąjungos viduje į kelias valstybes nares, turėtų laikytis įvairių valstybių narių, į kurias atvežamos prekės, pasirinktų nuostatų, todėl padidėtų sudėtingumas.

Asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM: 193, 194a, 199a ir 199b straipsniai

193 straipsnyje tebėra nustatytas principas, kad PVM moka bet kuris apmokestinamasis asmuo, vykdamas apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą, nebent kitose tame pačiame 193 straipsnyje išvardytose nuostatose yra nustatyta, kad PVM moka kitas asmuo.

Darant išimtį iš 193 straipsnio, siūlomas naujas 194a straipsnis, pagal kurį PVM moka tas asmuo, kuriam tiekiamos prekės, kai jis yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kaip apibrėžta 13a straipsnyje, jei prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs tos valstybės narės, kurioje mokėtinas PVM, teritorijoje. Patvirtinto apmokestinamojo asmens sąvoka buvo įtraukta į Komisijos 2017 m. spalio 4 d. pasiūlymą¹⁷.

Dėl prekių tiekimu Sąjungos viduje kartu taikomos 193 ir 194a straipsnių taisyklės reiškia, kad tiekėjas iš esmės turi prievolę mokėti PVM toje valstybėje narėje, į kurią atvežamos prekės, išskyrus tą atvejį, kai jis nėra įsisteigęs apmokestinimo valstybėje narėje, o jas įsigyjantis asmuo yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo pagal 13a straipsnį. Pastaruoju atveju prekes įsigyjantis asmuo sumokės mokėtiną PVM atvirkštinio apmokestinimo tvarka toje valstybėje narėje, į kurią atvežamos prekės.

199a straipsnyje valstybėms narėms leista iki 2018 m. gruodžio 31 d. dėl tam tikro šioje nuostatoje nurodytų prekių tiekimu ir paslaugų teikimo nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam tiekiamos tos prekės ar teikiamos tos paslaugos.

Neseniai patvirtintoje ataskaitoje dėl 199a ir 199b straipsnių poveikio kovai su sukčiavimu¹⁸ Komisija nurodė, kad ji pateiks tinkamą pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kad būtų pratęstas esamų priemonių taikymas. Tai bus atskiras pasiūlymas, kuris apims laikotarpį nuo 2019 d. sausio 1 d. iki 2022 m. birželio 30 d., turint omenyje, kad numatoma dabartinio pasiūlymo įsigaliojimo data yra 2022 m. liepos 1 d.

¹⁷ COM(2017)569 *final*, 2017 10 4.

¹⁸ Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Tarybos direktyvos 2006/112/EB 199a ir 199b straipsnių poveikio kovai su sukčiavimu (COM(2018) 118 *final*, 2018 3 8).

Toliau pasiūlyti 199a straipsnio pakeitimai siejami su laikotarpiu nuo 2022 m. liepos 1 d. Jie yra dėl atitinkamo prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kuriam tai taikoma, laikotarpio ir apimties.

Dėl atitinkamo laikotarpio siūloma, kad galimybė naudotis šia nuostata būtų pratęsta iki 2028 m. gruodžio 31 d. Kitos šioje nuostatoje nustatytos datos atitinkamai patikslinamos.

Dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, įtrauktino į šią nuostatą, akivaizdu, kad siūlomą šios nuostatos turinį reikia įvertinti atsižvelgiant į bendrą tarpvalstybinio įmonių tarpusavyje tiekiamų prekių judėjimo apmokestinimo keitimą. Siūlomais pakeitimais siekiama pateikti esmines nuostatas, kuriomis bus užkirstas kelias tarpvalstybiniam sukčiavimui, susijusiam su prekių sandoriais, todėl dabartinės 199a straipsnyje nustatytos nesistemos laikinos atvirkštinio apmokestinimo priemonės – tiek, kiek jomis taip pat siekiama kovoti su šio pobūdžio sukčiavimu – turėtų tapti nebereikalingos. Taigi, sandoriai, kuriems tebebus taikomos laikinosios 199a straipsnio priemonės, yra sandoriai tik dėl tų paslaugų, kurios pirmiau įtrauktos į šią nuostatą.

Panašaus požiūrio siūloma laikytis iš dalies keičiant 199b straipsnį. Šia nuostata nustatomos taisyklės dėl Greitojo reagavimo mechanizmo, kad valstybės narės galėtų labai konkrečiomis aplinkybėmis nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra prekių ir paslaugų gavėjas. Dėl tos pačios priežasties, kaip ir 199a straipsnio atveju, Greitojo reagavimo mechanizmas nebebūtų taikomas prekių tiekimui.

Registravimas: 214 straipsnis

14 straipsnio 4 dalies 3 punkte apibrėžtas prekių tiekimas Sąjungos viduje apima, *inter alia*, ir apmokestinamojo asmens vykdomą tiekimą neapmokestinamajam juridiniam asmeniui.

Todėl siūlomas 214 straipsnio pakeitimas, pagal kurį valstybės narės turi imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris yra Sąjungos viduje tiekiamų prekių gavėjas, būtų registruojamas atskiru kodu.

Sumuojančios ataskaitos: 262–271 straipsniai

Pagal siūlomą sistemą prekių tiekimas Sąjungos viduje nebebūtų įtraukiamas į sumuojančias ataskaitas. Pagal principą, kad prievolė mokėti PVM tenka Sąjungos viduje tiekiamų prekių tiekėjui, grąžinamos PVM mokėjimo savikontrolės pobūdžio nuostatos. Todėl užtikrinti papildomą administracinę prekių fizinio judėjimo patvirtinimą sumuojančia ataskaita Sąjungoje nebėra pagrįsta.

Kai Sąjungos viduje tiekiamų prekių gavėjas yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo, prekės lieka laisvoje apyvartoje ir neapmokestinamos PVM Sąjungoje. Tačiau jei būtų palikta prievolė teikti sumuojančias ataskaitas dėl tokių sandorių, tai nederėtų su patvirtinto apmokestinamojo asmens, kuris laikomas patikimu apmokestinamuoju asmeniu, samprata.

Todėl paliekama tik prievolė teikti sumuojančias ataskaitas dėl paslaugų.

Valstybės narės gali tam tikromis sąlygomis nustatyti specialias priemones, supaprastindamos prievolę teikti sumuojančias ataskaitas. Siūloma supaprastinti naudojimosi šia galimybe tvarką – vietoj reikalavimo, kad dėl to sprendimą vieningai priimtų Taryba, nustatyti konsultaciją su PVM komitetu.

Neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirtos specialios schemos: 358–369x straipsniai

PVM direktyvos XII antraštinės dalies 6 skyriuje šiuo metu yra trys schemos su atskiromis taikymo sritimis, t. y.:

- speciali schema, skirta paslaugoms, kurias teikia Sąjungoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys;
- speciali schema, skirta Sąjungos vidaus nuotolinei prekybai prekėmis ir paslaugoms, kurias tiekia arba teikia Sąjungoje, bet ne vartojimo valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys;
- speciali schema, skirta nuotolinei prekybai prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių.

Šis pasiūlymas daro tik nedidelį poveikį pirmajai ir trečiajai schemoms.

Atsižvelgiant į įgyvendinamą principą, pagal kurį bus taikoma bendra mokesčio deklaravimo, mokėjimo ir atskaitymo registravimo sistema, siūlomi esminiai antrosios schemos pakeitimai.

Atsižvelgiant į 2017 m. gruodžio 5 d. priimtą Tarybos direktyvą (ES) 2017/2455¹⁹, pagal šią antrą schemą nuo 2021 m. sausio 1 d. apmokestinamasis asmuo, užsiregistravęs, kad galėtų naudotis šia schema valstybėje narėje (registravimosi valstybėje narėje), galės elektroniniu būdu pagal vieno langelio principu grindžiamą minisistemą teikti ketvirčio PVM deklaracijas, kuriose bus parodytas paslaugų teikimas ir Sąjungos vidaus nuotolinė prekyba parduodant prekes neapmokestinamiesiems asmenims kitose valstybėse narėse (vartojimo valstybėse narėse) kartu su mokėtiniu PVM. Tada šios deklaracijos kartu su sumokėtu PVM bus registravimosi valstybės narės perduotos atitinkamoms vartojimo valstybėms narėms naudojantis saugių ryšių tinklu. Taikant šią schemą pasiekama, kad šiems apmokestinamiesiems asmenims nereikėtų registruotis PVM mokėtojais kiekvienoje vartojimo valstybėje narėje. Dabartiniu pasiūlymu ši schema dar labiau išplečiama.

Vartojamų su šia schema susijusių terminų apibrėžtys papildomos „apmokestinimo valstybės narės“ apibrėžtimi 369a straipsnyje. Apmokestinimo valstybė narė – valstybė narė, kuri laikoma prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta.

Iš dalies keičiama 369b straipsnyje nustatyta sandorių, kuriems taikoma ši schema, aprėptis. Siūloma galimybę naudotis šia schema suteikti kiekvienam apmokestinamajam asmeniui, neįsisteigusiam apmokestinimo valstybėje narėje, dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo toje valstybėje narėje, už kurį jam tenka prievolė mokėti pridėtinės vertės mokestį. Tai apims ne tik įmonių sandorius su vartotojais, bet ir įmonių tarpusavio sandorius.

Siūloma suteikti galimybę šia schema naudotis ir Sąjungoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, su sąlyga, kad jie paskirs tarpininką, įsisteigusį Sąjungoje. Panašiai kaip ir pagal nuostatas, kurias pagal šią specialią schemą jau numatyta taikyti nuotolinei prekybai prekėmis, importuojamomis iš trečiųjų teritorijų arba trečiųjų šalių, tarpininkas yra asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM ir kuris vykdo pagal šią schemą

¹⁹ 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (OL L 348, 2017 12 29, p. 7).

nustatytas prievolės ES neįsisteigusio apmokestinamojo asmens, kuriam atstovauja, vardu ir jo naudai.

Atsižvelgiant į tai, kad išplečiama sandorių, kuriems taikoma ši schema, aprėptis, siūloma iš dalies pakeisti 369f straipsnį, papildant jį nuostata, kad apmokestinamieji asmenys, kurie naudojami šia schema, kas mėnesį turi vieno langelio principu teikti PVM deklaracijas, kai jų metinė apyvarta ES viršija 2 500 000 EUR.

Taip pat reikia peržiūrėti 369g straipsnį, kuriame apibrėžtas PVM deklaracijos, teikiamos pagal šią schemą, turinys. Šiuo metu teiktina informacija yra susijusi tik su apmokestinamųjų asmenų tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų verte ir dėl jų mokėtinu PVM.

Suteikti apmokestinamajam asmeniui teisę naudotis pirkimo PVM atskaita, vieno langelio principu teikiant PVM deklaraciją, yra įmanoma tik tada, kai toje deklaracijoje pateikiama tam tikros papildomos informacijos, visų pirma:

- bendra PVM suma, mokėtina dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, už kurią apmokestinamajam asmeniui tenka prievolė sumokėti mokestį kaip gavėjui, ir dėl prekių importavimo, kai valstybė narė naudojami 211 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta galimybė;
- PVM su atlikta atskaita dydis;
- su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais susiję pakeitimai;
- grynoji mokėtina PVM suma arba grąžintina suma.

Kadangi atskaita bus atliekama pagal PVM deklaracijas, pateiktas naudojantis ta schema, siūloma atlikti 369i straipsnio pakeitimą, kuriuo nustatoma, kad apmokestinamasis asmuo moka grynujų PVM sumų (iš mokėtino PVM atėmus atskaitytiną PVM) bendrąją sumą kiekvienoje apmokestinimo valstybėje narėje.

Siūlomas naujas 369ia straipsnis, kuriame nustatoma, kokiomis sąlygomis apmokestinamasis asmuo, esantis kreditoriaus padėtyje tam tikroje apmokestinimo valstybėje narėje, gali gauti kredito grąžinimą iš tos valstybės narės. Be to, siūlomas naujas 369ib straipsnis, kuriuo nustatomos sąlygos, kuriomis registravimosi valstybėje narėje apmokestinamajam asmeniui grąžintina suma gali būti panaudota mokėtinam PVM sumokėti apmokestinimo valstybėje (-ėse) narėje (-ėse).

Siūlomas 369j straipsnio pakeitimas siekiant nustatyti sąsają tarp teisės atskaityti PVM pagal specialią schemą ir grąžinimo procedūrų, nustatytų Direktyvoje 86/560/EEB²⁰ apmokestinamiesiems asmenims, neįsisteigusiems Sąjungoje, ir Direktyvoje 2008/9/EB²¹ apmokestinamiesiems asmenims, įsisteigusiems Sąjungoje. Ši nuostata yra būtina siekiant išvengti galimo apmokestinamųjų asmenų piktnaudžiavimo naudojantis teise atskaityti PVM pagal specialią schemą ir pateikiant prašymą grąžinti tokią pačią pirkimo PVM sumą.

Apmokestinamasis asmuo iš esmės turi teisę atskaityti pirkimo PVM pagal šią schemą teikiamoje PVM deklaracijoje. Tačiau kai apmokestinamasis asmuo, kuris naudojami šia specialia schema, nei tam tikrą mokestinį laikotarpį, nei tris ankstesnius mokestinius

²⁰ 1986 m. lapkričio 17 d. Tryliktoji Tarybos direktyva 86/560/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Bendrijos teritorijoje, tvarkos (OL L 326, 1986 11 21, p. 40).

²¹ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008 2 20, p. 23).

laikotarpius, kai teikia ketvirčio deklaracijas, nei vienuolika ankstesnių mokesčių laikotarpių, kai teikia mėnesines deklaracijas, netiekia jokių prekių ir neteikia paslaugų, kurioms taikoma ši speciali schema, už kurias tenka prievolė apskaičiuoti PVM apmokestinimo valstybėje narėje, sumokėto PVM negalima atskaityti to laikotarpio PVM deklaracijoje, teikiamoje toje apmokestinimo valstybėje narėje. Vietoj to apmokestinamasis asmuo turėtų susigrąžinti sumokėtą pirkimo PVM pagal grąžinimo procedūrą toje valstybėje narėje, kurioje apskaičiuotas PVM.

Nukrypti leidžiančios nuostatos: 370–390c straipsniai

PVM direktyvos XIII antraštinės dalies 1 skyriuje pateiktos nukrypti leidžiančios nuostatos, kurios gali būti taikomos iki galutinių procedūrų patvirtinimo. Toms valstybėms, kurios buvo valstybės narės 1978 m. sausio 1 d., dauguma nukrypti leidžiančių nuostatų, kurias jos gali taikyti, yra išdėstytos PVM direktyvos X priede. Kaip paaiškinta pirmiau, šis pasiūlymas yra pirmas etapas pradėdant galutinę apmokestinimo sistemos, pagrįstos ES vidaus prekybos apmokestinimu paskirties šalyje, sukūrimo procesą. Šiame etape siūloma panaikinti tas nukrypti leidžiančias nuostatas, dėl kurių, jeigu jos būtų paliktos galioti, siūlomi tiekimo vietos taisyklių ir asmens, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, nustatymo taisyklių pakeitimai padidintų sudėtingumą apmokestinamiesiems asmenims ir mokesčių administratoriams.

Visų pirma būtų panaikinta galimybė taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą toms prekėms, kurios gali būti tiekimo Sąjungos viduje objektas (kilnojamosioms prekėms), nes tuo atveju tiekėjas, tiekdamas tokias prekes Sąjungos viduje į kiekvieną valstybę narę, turėtų žinoti, ar atitinkama valstybė narė naudoja šią nukrypti leidžiančią nuostatą, ar ne, o jei taip, tai kokias sąlygas taiko tos valstybės narės.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA**kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl galutinės valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo PVM sistemos veikimui skirtų išsamių techninių priemonių nustatymo**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) kai Taryba 1967 m. Tarybos direktyvomis 62/227/EEB³ ir 67/228/EEB⁴ patvirtino bendrą pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistemą, buvo priimtas įsipareigojimas sukurti galutinę valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo PVM sistemą, veikiančią panašiai kaip tokio pobūdžio sistema, veikianti vienoje valstybėje narėje. Kadangi 1992 m. pabaigoje panaikinus fiskalines sienas tarp valstybių narių dar nebuvo palankių politinių ir techninių sąlygų tokiai sistemai įgyvendinti, buvo patvirtintos pereinamojo laikotarpio PVM procedūros. Šiuo metu galiojančioje Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁵ nustatyta, kad šios pereinamojo laikotarpio taisyklės turi būti pakeistos galutinėmis procedūromis, grindžiamomis apmokestinimo tiekiamų prekių arba teikiamų paslaugų kilmės valstybėje narėje principu;
- (2) Taryba, kuriai pritarė Europos Parlamentas⁶ ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas⁷, patvirtino, kad apmokestinimo kilmės šalyje grindžiamos sistemos sukurti neįmanoma, ir paragino Komisiją atlikti išsamų techninį darbą ir palaikyti

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1301).

⁴ 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303).

⁵ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁶ 2011 m. spalio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl PVM ateities (P7_TA(2011)0436), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=LT&reference=P7-TA-2011-0436>.

⁷ 2011 m. liepos 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Žaliosios knygos dėl PVM ateities: paprastesnės, stabilesnės ir veiksmingesnės PVM sistemos kūrimo, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=celex:52011AE1168>.

plataus masto dialogą su valstybėmis narėmis siekiant išsamiai ištirti įvairius galimus apmokestinimo paskirties šalyje principo įgyvendinimo būdus⁸;

- (3) Komisija savo PVM veiksmų plane⁹ nustatė PVM sistemos pakeitimus, kurie yra būtini, kad būtų sukurta tokia apmokestinimo paskirties šalyje grindžiama Sąjungos vidaus prekybos sistema apmokestinant tarpvalstybinį prekių tiekimą ir paslaugų teikimą. Taryba vėliau dar kartą patvirtino to veiksmų plano išvadas ir pareiškė, *inter alia*, kad, jos nuomone, apmokestinimo kilmės šalyje principas, kurį numatyta taikyti galutinėje PVM sistemoje, turėtų būti pakeistas apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principu¹⁰;
- (4) kad būtų pasiekti Komisijos PVM veiksmų plane nustatyti tikslai, taisyklės dėl įmonių tarpusavio prekių tiekimo Sąjungos viduje turėtų būti iš dalies pakeistos pagal etapus grindžiamą metodą, pasiūlytą Komisijos 2017 m. spalio 4 d. Komunikate dėl tolesnių PVM veiksmų plano veiksmų¹¹;
- (5) siekiant sukurti veiksmingesnę Sąjungos viduje įmonių tarpusavyje tiekiamų prekių apmokestinimo paskirties valstybėje narėje sistemą, būtina panaikinti dabartinę sistemą, pagal kurią neapmokestinamas prekių tiekimas toje valstybėje narėje, iš kurios prekės išvežamos, o prekių įsigijimas Bendrijos viduje yra apmokestinamas paskirties valstybėje narėje. Kadangi tokio tiekimo neapmokestinimas turėtų būti panaikintas ir turėtų nelikti pačios įsigijimo Bendrijos viduje, kaip PVM apmokestinamo sandorio, sąvokos, visi susiję straipsniai turėtų būti iš dalies pakeisti arba panaikinti;
- (6) siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į šalies vidaus sandorius ir Sąjungos vidaus sandorius, įmonių tarpusavyje Sąjungos viduje vykdomų prekių sandorių apmokestinimas PVM turėtų būti grindžiamas vieninteliu apmokestinimo momentu – prekių tiekimu Sąjungos viduje;
- (7) siekiant užtikrinti, kad apmokestinimo paskirties šalyje principas būtų taikomas kuo plačiau, prekių tiekimo Sąjungos viduje apibrėžtis turėtų be jokio apribojimo, t. y. be nustatytos ribos, apimanti tiekimą neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, tiekimą nuo mokesčio atleistam apmokestinamajam asmeniui, tiekimą apmokestinamajam asmeniui pagal specialią smulkaus verslo įmonėms skirtą schemą ir tiekimą ūkininkui pagal vienodo tarifo schemą;
- (8) Sąjungos vidaus nuotolinės prekybos prekėmis ir nuotolinės prekybos prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių, sąvokų apibrėžtys turėtų būti iš dalies pakeistos siekiant išvengti tokios padėties, kad kai kuriuos iš šių prekių tiekimo atvejų apimtų naujoji tiekimo Sąjungos viduje apibrėžtis;
- (9) siekiant užtikrinti sklandų PVM sistemos veikimą vidaus rinkoje, tam tikrų prekių tiekimo atvejų reikia neįtraukti į tiekimo Sąjungos viduje apibrėžtį: tai visų pirma surinktų arba instaliuotų prekių tiekimas; prekių, skirtų kuru ir atsargomis aprūpinti tam tikrus ir orlaivius, tiekimas; prekių tiekimas pagal diplomatinis ir konsulinis

⁸ Tarybos išvados dėl PVM ateities – 2012 m. gegužės 15 d. 3167-asis Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdis Briuselyje (visų pirma žr. B 4 punktą),
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf.

⁹ PVM veiksmų planas „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 *final*, 2016 4 7).

¹⁰ žr. <http://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹¹ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl tolesnių PVM veiksmų plano veiksmų „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas veikti“ (COM(2017) 566 *final*, 2017 10 4).

susitarimus ir tam tikroms tarptautinėms organizacijoms, taip pat prekių tiekimas, kai tai vykdo apmokestinamasis asmuo, kuriam taikoma ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema;

- (10) siekiant užtikrinti įmonių tarpusavyje Sąjungos viduje tiekiamų prekių apmokestinimą paskirties šalyje, prekių tiekimo Sąjungos viduje vieta turėtų būti toje valstybėje narėje, į kurią prekės atvežamos tuo metu, kai baigiamas tų prekių siuntimas ar gabenimas prekes įsigyjančiam asmeniui. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ir antikvarinių daiktų, kuriems taikoma maržos apmokestinimo schema, tiekimui, taip pat neturėtų būti taikoma prekių tiekimui laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose ir prekių tiekimui gamtinių dujų sistemomis, elektros energijos tiekimui ir šilumos arba vėsinimo energijos tiekimui šilumos arba vėsinimo tinklais, kuriam turėtų būti toliau taikomos konkrečios taisyklės tiekimo vietoje;
- (11) panaikinus įsigijimo Bendrijos viduje, kaip apmokestinimo PVM momento, sampratą turi būti peržiūrėtos dabartinės specialiosios taisyklės dėl naujų transporto priemonių ir akcizais apmokestinamų produktų tiekimo;
- (12) siekiant suderinti šios galutinės sistemos taikymą visoje Sąjungoje, turi būti nustatyta viena bendra taisyklė dėl prievolės apskaičiuoti PVM už Sąjungos viduje tiekiamas prekes;
- (13) bendroji taisyklė dėl prekių tiekimo, įskaitant prekių tiekimą Sąjungos viduje, ir paslaugų teikimo turėtų būti tokia, kad prievolė sumokėti PVM tenka tiekėjui;
- (14) kad būtų galima laipsniškai pereiti prie galutinės Sąjungos vidaus prekybai skirtos sistemos, turėtų būti daroma taisyklės, pagal kurią prievolė sumokėti PVM tenka tiekėjui, išimtis tuo prekių tiekimo atveju, kai asmuo, kuriam tiekiamos prekės, yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo, o tiekėjas nėra įsisteigęs apmokestinimo valstybėje narėje. Tuo atveju prekes įsigyjantis asmuo turėtų būti tas asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, ir jis turėtų apskaičiuoti PVM atvirkštinio apmokestinimo tvarka. Dėl šios išimties turėtų sumažėti tokių sandorių, kai asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, nėra įsisteigęs apmokestinimo valstybėje narėje;
- (15) atvirkštinio apmokestinimo tvarkos laikino taikymo kilnojamajam turtui taisyklės turėtų būti peržiūrėtos siekiant užtikrinti, kad jos derėtų su nustatytomis naujomis taisyklėmis dėl asmens, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM už Sąjungos viduje tiekiamas prekes;
- (16) siekiant užtikrinti įmonių tarpusavio prekių tiekimo Sąjungos viduje apmokestinimo taisyklių paprastą taikymą, valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad kiekvienas apmokestinamasis asmuo ir neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris yra Sąjungos viduje tiekiamų prekių gavėjas, būtų registruojamas atskiru kodu;
- (17) siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai stebimas su prekių tiekimu Sąjungos viduje susijusio PVM mokėjimas ir atskaitymas, turėtų būti privaloma išrašyti sąskaitą faktūrą už Sąjungos viduje tiekiamas prekes ir valstybės narės neturėtų leisti išrašyti supaprastintų sąskaitų faktūrų. Sąskaita faktūra turėtų būti išrašoma pagal taisykles, galiojančias toje valstybėje narėje, kurioje prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas yra įsisteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį, iš kurio tiekia prekes ar teikia paslaugas, arba, nesant tokios įsisteigimo vietos ar nuolatinio padalinio, toje valstybėje narėje, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena;

- (18) siekiant mažinti su prekyba Sąjungoje susijusią administracinę naštą ir kadangi PVM už Sąjungos viduje tiekiamas prekes būtų faktiškai padengiamas tiekėjui arba apskaičiuojamas prekes įsigyjančio asmens, kuris yra patvirtintas apmokestinamasis asmuo, turėtų būti panaikinta prievolė pateikti sumuojančią ataskaitą dėl tų prekių;
- (19) atsižvelgiant į prekių tiekimo Sąjungos viduje apmokestinimo sistemos keitimą, specialią ūkininkams skirtą vienodo tarifo schemą reikėtų pritaikyti taip, kad bendras tos schemos tikslas vis vien būtų pasiektas. Ūkininkų prekių tiekimo pagal vienodo tarifo schemą neįtraukiant į tiekimo Sąjungos viduje apibrėžtį, jų įmonių tarpusavio tarpvalstybinio prekių tiekimo vieta turėtų likti tų prekių gabenimo maršruto pradžia ir tam tiekimui turėtų būti taikoma valstybės narės, iš kurios išgabentos prekės, nustatyta vienodo tarifo kompensacija;
- (20) siekiant sumažinti administracinę naštą įmonėms, turėtų būti išplėsta dabartinės specialios schemos, taikomos Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems paslaugas ar tiekiantiems tam tikras prekes vartotojams (įmonių tiekimas vartotojams), taikymo sritis, įtraukiant visus prekių tiekimo ir paslaugų teikimo atvejus, kai asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, nėra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kurioje vyksta prekių tiekimas ar paslaugų teikimas. Ši schema turėtų būti taikoma prekių tiekimui ir paslaugų tiekimui tiek vartotojams, tiek įmonėms;
- (21) taip pat reikėtų sumažinti administracinę naštą tiems apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Sąjungoje ir tiekia prekes bei teikia paslaugas, už kurias privalo sumokėti PVM, į vieną arba daugiau valstybių narių, leidžiant jiems pasinaudoti ta specialia schema, kai jie paskiria tarpininką. Siekiant užtikrinti tinkamą mokesčio surinkimą, šis tarpininkas turėtų būti įsisteigęs Sąjungoje ir jam turėtų tekti prievolė sumokėti PVM ir įvykdyti pagal tą schemą nustatytas prievolės apmokestinamojo asmens, kuris nėra įsisteigęs Sąjungoje, vardu;
- (22) siekiant, kad apmokestinamieji asmenys galėtų naudotis visomis vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis, pagal tą specialią schemą turėtų būti leidžiama ne tik deklaruoti sandorius, už kuriuos mokėtinas PVM, kitose valstybėse narėse, o ne toje, kurioje įsisteigęs tiekėjas, bet ir atskaityti PVM, to tiekėjo sumokėtą tose valstybėse narėse;
- (23) siekiant užtikrinti didelėms įmonėms nustatytų prievolių teikti informaciją apie PVM, turėtų būti pakeistas PVM deklaracijų teikimo pagal šią specialią schemą dažnis, papildomai nustatant, kad apmokestinamieji asmenys, kurie naudojami šia schema, pagal šią schemą kas mėnesį teikia PVM deklaracijas, kai jų metinė apyvarta Sąjungoje yra didesnė kaip 2 500 000 EUR;
- (24) siekiant iš apmokestinamojo asmens gauti reikiamą informaciją, kad mokesčių institucijos užtikrintų tinkamą šios specialios schemos stebėseną, turėtų būti peržiūrėtas pagal šią specialią schemą teikiamos PVM deklaracijos turinys, atsižvelgiant į šios schemos taikymo išplėtimą ir kad būtų galima naudotis atitinkama teise į ataskaitą;
- (25) siekiant užtikrinti sklandų šios specialios schemos veikimą ir išvengti kliūčių apmokestinamajam asmeniui naudotis vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis, reikėtų nustatyti bendras taisykles tais atvejais, kai apmokestinamasis asmuo yra kreditoriaus padėtyje registravimosi valstybėje narėje ir (arba) apmokestinimo valstybėje (-ėse) narėje (-ėse);

- (26) siekiant aiškumo ir kad būtų mažiau galimybių kaip nors piktnaudžiauti arba sukčiauti, turėtų būti nustatytas laikotarpis, kuriuo apmokestinamasis asmuo vis dar gali atskaityti pirkimo PVM tam tikroje valstybėje narėje savo deklaracijoje, pateiktoje pagal šią specialią schemą, kai toje valstybėje narėje nebedeklaruoja sandorių, už kuriuos jam tenka prievolė sumokėti PVM. Toks apmokestinamasis asmuo turėtų, šiam laikotarpiui pasibaigus, taikyti tinkamas PVM susigrąžinimo procedūras;
- (27) XIII antraštinės dalies 1 skyriuje nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, galinčios turėti tarpvalstybinį poveikį, turėtų būti išbrauktos siekiant išvengti nereikalingo sudėtingumo apmokestinamiesiems asmenims ir mokesčių administratoriams;
- (28) kadangi pradedama vartoti nauja prekių tiekimo Sąjungos viduje sąvoka, terminą „Bendrija“ reikėtų pakeisti „Sąjunga“, kad būtų užtikrinta atnaujinta ir nuosekli šio termino vartoseną;
- (29) kadangi šios direktyvos tikslo, kuris yra galutinės PVM sistemos įgyvendinimas siekiant geresnio tarpvalstybinei įmonių tarpusavio prekybai prekėmis taikomų PVM procedūrų veikimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tamė straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (30) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹² valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose būtų paaiškintos direktyvos sudedamųjų dalių sąsajos su atitinkamomis perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių dalimis. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (31) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- (1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- (a) išbraukiamas 1 dalies b punktas;
- (b) išbraukiamos 2 ir 3 dalys;
- (2) išbraukiami 3 ir 4 straipsniai;
- (3) 5 straipsnio 1 ir 2 punktai pakeičiami taip:
- „1) „Sąjunga“ ir „Sąjungos teritorija“ – 2 punkte apibrėžtos valstybių narių teritorijos;
- 2) „valstybė narė“ ir „valstybės narės teritorija“ – Sąjungos kiekvienos valstybės narės teritorija, kuriai taikoma Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo, pagal tos Sutarties 349 ir 355 straipsnius, išskyrus šios direktyvos 6 straipsnyje nurodytas teritorijas;“;
- (4) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

¹² OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (a) 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:
- „1. Ši direktyva netaikoma šiose teritorijose, priklausančiose Sąjungos muitų teritorijai:“;
- (b) 2 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:
- „2. Ši direktyva netaikoma šiose teritorijose, nepriklausančiose Sąjungos muitų teritorijai:“;
- (5) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- (a) 2 dalis pakeičiama taip:
- „2. Be 1 dalyje nurodytų asmenų, apmokestinamuoju asmeniu laikomas asmuo, retkarčiais tiekiantis naujas transporto priemones, kurias įsigyjančiam asmeniui siunčia ar gabena pardavėjas arba jas siunčia ar gabena pats įsigyjantis asmuo, arba tai atliekama pardavėjo ar įsigyjančio asmens vardu, į paskirties vietą už valstybės narės teritorijos ribų, bet Sąjungos teritorijoje.“;
- (b) įterpiama 3 dalis:
- „3. Taikant 2 dalį, transporto priemonės, jei jos skirtos keleivių arba prekių gabenimui, yra apibrėžiamos taip:
- a) motorinės sausumos transporto priemonės, kurių variklio cilindro darbinis tūris yra didesnis kaip 48 kubiniai centimetrai arba variklio galia didesnė kaip 7,2 kilovatai;
 - b) laivai, ilgesni kaip 7,5 metro, išskyrus laivybai atviroje jūroje naudojamus laivus, gabenančius keleivius už atlygį arba skirtus komercinei, pramoninei ar žvejybos veiklai, arba gelbėjimui ar pagalbai jūroje, arba pakrančių žvejybai;
 - c) orlaiviai, kurių maksimali kilimo masė yra didesnė kaip 1 550 kilogramų, išskyrus orlaivius, kuriuos naudoja oro transporto įmonės, gabenančios už atlygį daugiausia tarptautiniais maršrutais.
- Transporto priemonės laikomos naujomis šiais atvejais:
- a) motorinės sausumos transporto priemonės, kai jų tiekimas įvyksta per šešis mėnesius nuo eksploatavimo pradžios arba transporto priemonė yra nuvažiavusi ne daugiau kaip 6 000 kilometrų;
 - b) laivai, kai jų tiekimas įvyksta per tris mėnesius nuo eksploatavimo pradžios arba laivas yra plaukęs ne daugiau kaip 100 valandų;
 - c) orlaiviai, kai jų tiekimas įvyksta per tris mėnesius nuo eksploatavimo pradžios arba orlaivis yra skridęs ne daugiau kaip 40 valandų.
- Valstybės narės nustato sąlygas, kuriomis gali būti nustatyti antroje pastraipoje nurodyti faktai.“;
- (6) 12 straipsnio 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:
- „1. Valstybės narės apmokestinamuoju asmeniu gali laikyti bet kurį asmenį, kuris retkarčiais vykdo bet kuriuos iš šių sandorių:“;
- (7) įterpiamas 13a straipsnis:

„13a straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, kurio verslo vieta arba nuolatinis padalinys yra Sąjungoje, arba, nesant verslo vietos ir nuolatinio padalinio, kuris turi Sąjungoje nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena Sąjungoje ir kuris, vykdydamas savo ekonominę veiklą, kaip tiekėjas arba kaip prekes įsigyjantis asmuo vykdo arba ketina vykdyti bet kuriuos iš 14 straipsnio 4 dalies 3 punkte ir 17a, 38 arba 39 straipsnyje nurodytų sandorių, gali kreiptis į mokesčių institucijas dėl patvirtinto apmokestinamojo asmens statuso įgijimo.

Mokesčių institucijos pareiškėjui tą statusą suteikia, jei tenkinami 2 dalyje išdėstyti kriterijai, nebent toks patvirtinimas pareiškėjui negali būti suteikiamas remiantis 3 dalyje išdėstytomis sąlygomis.

Jei pareiškėjas yra apmokestinamasis asmuo, kuriam suteiktas įgaliotojo ekonominės veiklos vykdytojo statusas muitinėms reikmėms, laikoma, kad 2 dalyje išvardyti kriterijai yra tenkinami.

2. Patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas suteikiamas, jei tenkinami visi toliau išvardyti kriterijai:

- (a) nepadaryta sunkių arba kartotinių mokesčių taisyklių ir muitų teisės aktų pažeidimų, taip pat nėra duomenų apie sunkias nusikalstamas veikas, susijusias su pareiškėjo ekonomine veikla;
- (b) pareiškėjas įrodo, kad užtikrina savo veiklos ir prekių srautų aukšto lygio valdymą taikydamas prekybos ir, atitinkamais atvejais, transporto registrų tvarkymo sistemą, kuri suteikia galimybę atlikti tinkamus mokesčių patikrinimus, arba pasitelkdamas patikimą ar patvirtintą vidaus audito seką;
- (c) pateikiamas įrodymas apie pareiškėjo finansinį mokumą, kuris laikomas įrodytu, jei pareiškėjo finansinė būklė, deramai atsižvelgus į atitinkamos verslo veiklos rūšies ypatumus, yra gera, t. y. jis gali vykdyti savo įsipareigojimus, arba jei pateikiamos draudimo arba kitų finansinių institucijų ar kitų ekonominių požiūriu patikimų trečiųjų šalių suteiktos garantijos.

3. Patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas negali būti suteikiamas toliau išvardytiems apmokestinamiesiems asmenims:

- (a) apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikoma ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema;
- (b) apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikomas XII antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje numatytas smulkaus verslo įmonių atleidimas nuo PVM;
- (c) apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems tik tas prekes ar teikiantiems tik tas paslaugas, kurioms PVM atskaita negalima;
- (d) apmokestinamiesiems asmenims, retkarčiais tiekiantiems naujas transporto priemones, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalyje, arba retkarčiais vykdančioms veiklą, kaip nurodyta 12 straipsnyje.

Tačiau a–d punktuose nurodytiems apmokestinamiesiems asmenims patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas gali būti suteikiamas dėl kitos jų vykdomos ekonominės veiklos.

4. Apmokestinamasis asmuo, prašantis suteikti patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą, mokesčių institucijoms pateikia visą jų prašomą informaciją, kad jos galėtų priimti sprendimą.

Siekiant suteikti tokį mokesčių statusą, mokesčių institucijos yra:

- (a) valstybės narės, kurioje pareiškėjas yra įsteigęs savo verslą, mokesčių institucijos;
- (b) jei apmokestinamasis asmuo savo verslą yra įsteigęs ne Sąjungoje, tačiau joje turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių – valstybės narės, kurioje yra nuolatinis pareiškėjo padalinys, kuriame mokesčių tikslais laikomos arba prieinamos pagrindinės jo sąskaitos Sąjungoje, mokesčių institucijos;
- (c) jei pareiškėjas neturi nei verslo vietos, nei nuolatinio padalinio – valstybės narės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta arba kur jis paprastai gyvena, mokesčių institucijos.

5. Jeigu paraiška atmetama, mokesčių institucijos pareiškėjui kartu su sprendimu praneša atmetimo priežastis. Valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjui būtų suteikta teisė apskųsti bet kokį sprendimą atmesti paraišką.

6. Apmokestinamasis asmuo, kuriam suteiktas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas, mokesčių institucijoms nedelsdamas praneša visus po sprendimo priėmimo atsiradusius veiksnius, kurie gali turėti įtakos arba poveikio tolesniam to statuso galiojimui. Jei 2 dalyje išdėstyti kriterijai nebetenkinami, mokesčių institucijos mokesčių statusą panaikina.

7. Vienoje valstybėje narėje suteiktą patvirtinto apmokestinamojo asmens statusą pripažįsta visų valstybių narių mokesčių institucijos.“;

(8) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

(1) Sąjungos vidaus nuotolinė prekyba prekėmis – prekių, kurias tiekėjas siunčia ar gabena arba kurios siunčiamos ar gabenamos jo vardu, tiekimas, įskaitant atvejus, kai tiekėjas netiesiogiai dalyvauja gabenant ar siunčiant prekes iš kitos valstybės narės nei ta, kurioje baigiamas prekių siuntimas ar gabenimas įsigyjančiam asmeniui, jei tenkinamos šios sąlygos:

- (a) prekės tiekiamos neapmokestinamajam asmeniui, kuris nėra neapmokestinamasis juridinis asmuo;
- (b) tiekėjo arba jo vardu tiekiamos prekės nėra naujos transporto priemonės ar prekės, tiekiamos po jų surinkimo ar instaliavimo (atlikus bandomąjį jų patikrinimą arba be jo);

(2) nuotolinė prekyba prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių – prekių, kurias tiekėjas siunčia ar gabena arba kurios siunčiamos ar gabenamos jo vardu, tiekimas, įskaitant atvejus, kai tiekėjas netiesiogiai dalyvauja gabenant ar siunčiant prekes iš trečiosios teritorijos ar trečiosios šalies, įsigyjančiam asmeniui valstybėje narėje, jei tenkinamos šios sąlygos:

- (a) prekės tiekiamos neapmokestinamajam asmeniui, kuris nėra neapmokestinamasis juridinis asmuo;
 - (b) tiekėjo arba jo vardu tiekiamos prekės nėra naujos transporto priemonės ar prekės, tiekiamos po jų surinkimo ar instaliavimo (atlikus bandomąjį jų patikrinimą arba be jo);
- (3) prekių tiekimas Sąjungos viduje – prekių tiekimas, atitinkantis šias sąlygas:
 - (a) prekes tiekia apmokestinamasis asmuo apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui;
 - (b) prekės yra tiekėjo ar tas prekes Sąjungoje įsigyjančio asmens arba jo vardu siunčiamos ar gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą.“;
- (b) straipsnis papildomas 5 dalimi:

„5. Prekių tiekimu Sąjungos viduje nelaikomas:

 - (a) prekių tiekimas po jų surinkimo ar instaliavimo, atlikus bandomąjį jų patikrinimą arba be jo, pagal 36 straipsnį;
 - (b) pagal 148 ar 151 straipsnį neapmokestinamų prekių tiekimas;
 - (c) prekių tiekimas, kai jas tiekia apmokestinamasis asmuo, kuriam taikoma ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema.“;
- (9) 14a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei apmokestinamasis asmuo, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, Sąjungoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui sudaro sąlygas tiekti prekes neapmokestinamajam asmeniui Sąjungoje, laikoma, kad sąlygas tiekti prekes sudarantis apmokestinamasis asmuo pats gauna ir tiekia tas prekes.“;
- (10) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - (a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę, šis pervežimas laikomas prekių tiekimu Sąjungos viduje už atlygį.

Pervežimas į kitą valstybę narę – kilnojamąjo materialiojo turto siuntimas ar gabenimas į paskirties vietą už valstybės narės, kurioje yra turtas, teritorijos ribų, bet Sąjungos teritorijoje, kai gabenimą ar siuntimą savo verslo tikslais atlieka apmokestinamasis asmuo arba tai atliekama jo vardu.“,
 - (b) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) prekių tiekimas, kai prekes 33, 35a arba 35b straipsnyje nustatytais sąlygomis tiekia apmokestinamasis asmuo valstybės narės teritorijoje, kurioje baigiamas prekių siuntimas ar gabenimas;“,
 - (c) 2 dalies d ir e punktai pakeičiami taip:

„d) dujų tiekimas Sąjungos teritorijoje esančia gamtinių dujų sistema arba prie tokios sistemos prijungtais tinklais, elektros energijos tiekimas arba

šilumos ar vėsinimo energijos tiekimas šilumos arba vėsinimo tinklais 38 ir 39 straipsniuose nustatytais sąlygomis;

- e) prekių tiekimas, kai prekes 146, 147, 148, 151 ar 152 straipsniuose nustatytais sąlygomis tiekia apmokestinamasis asmuo valstybės narės teritorijoje;“;

(11) įterpiamas 17a straipsnis:

„17a straipsnis

1. Jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę atsargų atšaukimo atveju, šis pervežimas nelaikomas prekių tiekimu Sąjungos viduje už atlygį.

2. Taikant šį straipsnį, laikoma, kad yra atsargų atšaukimo atvejis, kai tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:

- (a) patvirtintas apmokestinamasis asmuo siunčia arba gabena prekes į kitą valstybę narę, kad jos būtų tiekiamos vėliau ir po jų atvežimo kitam patvirtintam apmokestinamajam asmeniui, kurio tapatybė ir PVM mokėtojo kodas jau yra žinomi tuo metu, kai pradedamas prekių gabenimas;
- (b) prekes siunčiantis arba gabenantis patvirtintas apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs valstybėje narėje, į kurią prekės siunčiamos arba gabenamos;
- (c) patvirtintas apmokestinamasis asmuo, įsigyjantis prekes vėliau ir po jų atvežimo, yra įregistruotas PVM mokėtoju toje valstybėje narėje, į kurią pervežamos prekės;
- (d) patvirtintas apmokestinamasis asmuo, kuris siunčia arba gabena prekes, yra įtraukęs tą prekių siuntimą arba gabenimą į 243 straipsnio 3 dalyje nurodytą registrą.

3. Kai tenkinamos 2 dalies sąlygos, tuo momentu, kai teisė disponuoti prekėmis perleidžiama tos dalies c punkte nurodytam patvirtintam apmokestinamajam asmeniui, laikoma, kad toje valstybėje narėje, į kurią prekės siųstos arba gabentos, vykdytas prekių tiekimas Sąjungos viduje.“;

(12) įterpiamas 18a straipsnis:

„18a straipsnis

Kai valstybės, kuri yra Šiaurės Atlanto sutarties šalis, karinės pajėgos prekes, kurias jos nusipirko nesilaikydamos bendrųjų apmokestinimo valstybės narės vidaus rinkoje taisyklių, panaudoja savo tikslais arba šias prekes panaudoja jas lydintis civilinis personalas, šis naudojimas yra laikomas prekių tiekimu už atlygį, kai tų prekių importas negalėtų būti neapmokestinamas pagal 143 straipsnio 1 dalies h punktą.“;

(13) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Jei visas turtas arba jo dalis perleidžiama už atlygį ar neatlygintinai, arba perduodamas kaip įnašas į bendrovę, valstybės narės laiko, kad prekių tiekimas nebuvo vykdomas ir kad asmuo, kuriam perleidžiamas turtas, laikomas turtą perleidusio asmens teisių perėmėju.

Tais atvejais, kai prekes ar paslaugas gaunantis asmuo nėra vien apmokestinamąją veiklą vykdančio asmuo, valstybės narės imasi būtinų priemonių užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui. Jos taip pat patvirtina visas priemones, kurių reikia siekiant užkirsti kelią mokesčio slėpimui ar vengimui naudojantis šiuo straipsniu.“;

(14) IV antraštinės dalies 2 skyrius išbraukiamas;

(15) 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Prekių importas – prekių, kurios nėra išleistos į laisvą apyvartą, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 29 straipsnyje, įvežimas į Sąjungą.

Be pirmoje pastraipoje nurodyto sandorio, prekių importu laikomas prekių, kurios išleistos į laisvą apyvartą, įvežimas į Sąjungą iš Sąjungos muitų teritorijai priklausančios trečiosios teritorijos.“;

(16) V antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje prieš 32 straipsnį įrašoma ši 1 poskirsnio antraštė:

**„1 poskirsnis
Bendroji taisyklė“**

(17) V antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje prieš 33 straipsnį įrašoma ši 2 poskirsnio antraštė:

**„2 poskirsnis
Specialios nuostatos“**

(18) 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

1. Nuotolinės prekybos prekių tiekimo Sąjungos viduje vieta laikoma šių prekių buvimo vieta tuo momentu, kai baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas prekes įsigyjančiam asmeniui.

2. Nuotolinės prekybos prekių, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių į kitą valstybę narę, nei ta, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas įsigyjančiam asmeniui, tiekimo vieta laikoma šių prekių buvimo vieta tuo momentu, kai baigiamas prekių siuntimas ar gabenimas prekes įsigyjančiam asmeniui.

3. Nuotolinės prekybos prekių, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių į valstybę narę, kurioje baigiamas prekių siuntimas ar gabenimas, tiekimo vieta laikoma esanti toje valstybėje narėje, jei toms prekėms taikomas PVM turi būti deklaruotas pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 4 skirsnyje nurodytą specialią schemą.“;

(19) 35 straipsnis išbraukiamas;

(20) įterpiami 35a, 35b, 35c ir 35d straipsniai:

„35a straipsnis

Prekių tiekimo Sąjungos viduje vieta laikoma šių prekių buvimo vieta tuo momentu, kai baigiamas tų prekių siuntimas ar gabenimas prekes įsigyjančiam asmeniui.

35b straipsnis

Neapmokestinamajam asmeniui, kuris nėra neapmokestinamasis juridinis asmuo, tiekiamos naujos transporto priemonės tiekimo vieta, kai tokios prekės siunčiamos arba gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą, laikoma tų prekių buvimo vieta tuo momentu, kai baigiamas tų prekių siuntimas arba gabenimas.

35c straipsnis

Nukrypstant nuo nuostatų, 33 ir 35a straipsniai netaikomi 311 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose apibrėžtų naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ir antikvarinių daiktų tiekimui, kuris apmokestinamas PVM pagal tą specialią procedūrą.

35d straipsnis

Taikant 35a ir 35b straipsnius, jei prekių siuntimas arba gabenimas pradamas trečiojoje teritorijoje arba trečiojoje šalyje ir tas prekes tiekiantis importuotojas, pagal 201 straipsnį paskirtas arba pripažintas asmeniu, turinčiu prievolę mokėti PVM, jas atgabena ar atsiunčia arba jos vėlesnio tiekimo metu atgabamos ar atsiunčiamos ne į tą valstybę narę, į kurią importuotos, o į kitą valstybę narę, laikoma, kad prekės atgabentos arba atsiųstos iš importo valstybės narės.“;

- (21) į V antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnį įterpiamas 36a straipsnis:

„36a straipsnis

1. Kai prekės tiekiamos esant grandininio sandorio padėčiai, 14 straipsnio 4 dalies 3 punkto b papunktyje nurodytas prekių gabenimas arba siuntimas iš vienos valstybės narės į kitą priskiriamas tiekėjo tiekimui, skirtam tarpiniam veiklos vykdytojui, kai tenkinamos šios sąlygos:

- (a) tarpinis veiklos vykdytojas tiekėjui praneša prekių atvežimo valstybės narės pavadinimą;
- (b) tarpinis veiklos vykdytojas yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradamas prekių siuntimas ar gabenimas.

2. Kai netenkinama kuri nors iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, esant grandininio sandorio padėčiai, 14 straipsnio 4 dalies 3 punkto b papunktyje nurodytas prekių gabenimas arba siuntimas iš vienos valstybės narės į kitą priskiriamas tarpinio veiklos vykdytojo tiekimui, skirtas prekes įsigyjančiam asmeniui.

3. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) grandininio sandorio padėtis – tai padėtis, kai tų pačių prekių vienas po kito einantis tiekimas, kurį vykdo apmokestinamieji asmenys, sudaro vieną tų prekių gabenimą arba siuntimą iš vienos valstybės narės į kitą, o tarpinis veiklos vykdytojas ir tiekėjas yra patvirtinti apmokestinamieji asmenys;

- (b) tarpinis veiklos vykdytojas – grandinėje esantis tiekėjas (išskyrus pirmąjį tiekėją), kuris siunčia arba gabena prekes arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis;
- (c) tiekėjas – grandinėje esantis apmokestinamasis asmuo, kuris tiekia prekes tarpiniam veiklos vykdytojui;
- (d) prekes įsigyjantis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuriam tarpinis veiklos vykdytojas grandinėje tiekia prekes.“;

(22) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

1. Kai prekės tiekiamos laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose keleivių vežimo Sąjungoje maršruto dalyje, tiekimo vieta yra keleivių vežimo maršruto pradžia.

2. Taikant 1 dalį, keleivių vežimo Sąjungoje maršruto dalis – vežimo maršruto, atlikto be tarpinio sustojimo už Sąjungos ribų, dalis nuo keleivių vežimo maršruto pradžios iki pabaigos.

Keleivių vežimo maršruto pradžia – pirmoji pagal tvarkaraštį keleivių įlaipinimo Sąjungoje vieta, tam tikrais atvejais po tarpinio sustojimo už Sąjungos ribų.

Keleivių vežimo maršruto pabaiga – paskutinė pagal tvarkaraštį Sąjungoje įlaipintų keleivių išlaipinimo Sąjungoje vieta, tam tikrais atvejais prieš tarpinį sustojimą už Sąjungos ribų.

Kelionės į abi puses atveju kelionė atgal laikoma atskiru vežimo maršrutu.

3. Valstybės narės gali neapmokestinti ar toliau neapmokestinti, suteikdamos teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM, laivuose, orlaiviuose ar traukiniuose vartoti skirtų prekių tiekimo, kurio apmokestinimo vieta nustatoma pagal 1 dalį.“;

(23) 38 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jei apmokestinamajam prekybininkui tiekiamos dujos Sąjungos teritorijoje esančia gamtinių dujų sistema arba prie tokios sistemos prijungtais tinklais, tiekiamą elektros energiją arba tiekiamą šilumos ar vėsinimo energiją šilumos arba vėsinimo tinklais, tiekimo vieta laikoma ta vieta, kur tas apmokestinamasis prekybininkas yra įsteigęs savo verslą ar turi nuolatinį padalinį, kuriam tiekiamos prekės, arba, nesant tokios verslo vietos ar nuolatinio padalinio, vieta, kur jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kur paprastai gyvena.“;

(24) 39 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Tiekiant dujas Sąjungos teritorijoje esančia gamtinių dujų sistema arba prie tokios sistemos prijungtais tinklais, tiekiant elektros energiją arba tiekiant šilumos ar vėsinimo energiją šilumos arba vėsinimo tinklais, kai tokiam tiekimui netaikomas 38 straipsnis, tiekimo vieta laikoma ta vieta, kur prekes įsigyjantis asmuo faktiškai naudoja ir vartoja tas prekes.“;

(25) V antraštinės dalies 2 skyrius išbraukiamas;

(26) 49 ir 50 straipsniai pakeičiami taip:

„49 straipsnis

Prekių gabenimo, išskyrus prekių gabenimą Sąjungos viduje, paslaugų teikimo neapmokestinamiesiems asmenims vieta yra ten, kur atliekamas prekių gabenimas, proporcingai nuvažiuotiems atstumams.

50 straipsnis

Prekių gabenimo Sąjungos viduje paslaugų teikimo neapmokestinamiesiems asmenims vieta yra maršruto pradžia.“;

- (27) 51 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Prekių gabenimas Sąjungos viduje – prekių gabenimas, kai maršrutas prasideda vienos valstybės narės teritorijoje ir baigiasi kitos valstybės narės teritorijoje.“;

- (28) 52 straipsnis pakeičiamas taip:

„52 straipsnis

Valstybės narės neprivalo apmokestinti PVM tos prekių gabenimo Sąjungos viduje neapmokestinamiesiems asmenims dalies, kuri vykdoma Sąjungos teritorijai nepriklausančiais vandenimis.“;

- (29) 55 straipsnis pakeičiamas taip:

„55 straipsnis

Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų, išskyrus tas, kurios fiziškai teikiamos laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose keleivių vežimo Sąjungoje maršruto dalyje, teikimo vieta yra ten, kur paslaugos yra fiziškai suteikiamos.“;

- (30) 57 straipsnis pakeičiamas taip:

„57 straipsnis

1. Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų, kurios fiziškai teikiamos laivuose, orlaiviuose arba traukiniuose keleivių vežimo Sąjungoje maršruto dalyje, teikimo vieta yra keleivių vežimo maršruto pradžia.

2. Taikant 1 dalį, keleivių vežimo Sąjungoje maršruto dalis – vežimo maršruto, atlikto be tarpinio sustojimo už Sąjungos ribų, dalis nuo keleivių vežimo maršruto pradžios iki pabaigos.

Keleivių vežimo maršruto pradžia – pirmoji pagal tvarkaraštį keleivių įlaipinimo Sąjungoje vieta, tam tikrais atvejais po tarpinio sustojimo už Sąjungos ribų.

Keleivių vežimo maršruto pabaiga – paskutinė pagal tvarkaraštį Sąjungoje įlaipintų keleivių išlaipinimo Sąjungoje vieta, tam tikrais atvejais prieš tarpinį sustojimą už Sąjungos ribų.

Kelionės į abi puses atveju kelionė atgal laikoma atskiru vežimo maršrutu.“;

- (31) V antraštinės dalies 3 skyriaus 3 skirsnio 9 poskirsnio antraštė pakeičiama taip:

„9 poskirsnis

Paslaugų teikimas neapmokestinamiesiems asmenims už Sąjungos ribų“

(32) 59 straipsnio pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

(a) įvadinė frazė pakeičiama taip:

„Toliau išvardytų paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs arba turi nuolatinį adresą, ar paprastai gyvena už Sąjungos ribų, vieta yra ten, kur tas asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinį adresą ar paprastai gyvena.“;

(b) h punktas pakeičiamas taip:

„h) teisės naudotis Sąjungos teritorijoje esančia gamtinių dujų sistema arba prie tokios sistemos prijungtu tinklu, elektros energijos sistema arba šilumos ar vėsinimo tinklais suteikimas, arba perdavimas ar paskirstymas šiomis sistemomis arba tinklais ir kitų tiesiogiai susijusių paslaugų teikimas.“;

(33) 59a straipsnio a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) vienos ar visų šių paslaugų teikimo vieta yra už Sąjungos ribų tais atvejais, jei paslaugų, kurių teikimo vieta yra jų teritorijoje, faktinis vartojimas ir naudojimas vyksta už Sąjungos ribų;

b) vienos ar visų šių paslaugų teikimo vieta yra jų teritorijoje tais atvejais, jei paslaugų, kurių teikimo vieta yra už Sąjungos ribų, faktinis vartojimas ir naudojimas vyksta jų teritorijoje.“;

(34) V antraštinės dalies 3a skyriaus antraštė pakeičiama taip:

**„RIBA, TAIKOMA APMOKESTINAMIESIEMS ASMENIMS,
TIEKIANTIEMS 33 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTAS PREKES IR
TEIKIANTIEMS 58 STRAIPSNYJE NURODYTAS PASLAUGAS“**

(35) 59c straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:

„1. 33 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnis netaikomi, jei tenkinamos šios sąlygos:“;

(b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra prekės tuo momentu, kai pradedamas jų siuntimas ar gabenimas, arba kurios teritorijoje yra įsisteigę apmokestinamieji asmenys, teikiantys telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, suteikia apmokestinamiesiems asmenims, kurių vykdomas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas atitinka 1 dalyje nustatytus reikalavimus, teisę nuspręsti, kad prekių tiekimo ar paslaugų teikimo vieta būtų nustatyta pagal 33 straipsnio 1 dalį ir 58 straipsnį; šis sprendimas bet kuriuo atveju galioja dvejus kalendorinius metus.“;

(36) 60 ir 61 straipsniai pakeičiami taip:

„60 straipsnis

Prekių importo vieta yra valstybė narė, kurios teritorijoje yra prekės, kai jos įvežamos į Sąjungą.

61 straipsnis

Nukrypstant nuo 60 straipsnio, kai į Sąjungą įvežtoms prekėms, kurios nėra išleistos į laisvą apyvartą, taikoma viena iš 156 straipsnyje nurodytų procedūrų ar aplinkybių, arba laikinojo įvežimo visiškai neapmokestinant importo muitais procedūros, arba išorinio tranzito muitinės procedūros, šių prekių importo vieta yra valstybė narė, kurios teritorijoje prekėms nebetaikomos šios procedūros ar aplinkybės.

Atitinkamai, kai į Sąjungą įvežtoms prekėms, kurios išleistos į laisvą apyvartą, taikoma viena iš 276 ir 277 straipsniuose nurodytų procedūrų ar aplinkybių, importo vieta yra valstybė narė, kurios teritorijoje prekėms nebetaikomos šios procedūros ar aplinkybės.“;

- (37) 64 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nepertraukiamas prekių tiekimas Sąjungos viduje tam tikrą laikotarpį, ilgesnį negu vienas kalendorinis mėnuo, laikomas užbaigtu kiekvienam kalendoriniam mėnesiui pasibaigus, iki tol, kol tas tiekimas baigiamas.“;

- (38) 66 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau pirmoje pastraipoje pateikta nukrypti leidžianti nuostata netaikoma paslaugų teikimui, už kurį PVM moka jas įsigyjantis asmuo pagal 196 straipsnį, prekių tiekimui Sąjungos viduje ir naujų transporto priemonių tiekimui pagal 35b straipsnį.“;

- (39) 67 straipsnis pakeičiamas taip:

„67 straipsnis

Tiekiant prekes Sąjungos viduje ir tiekiant naujas transporto priemones pagal 35b straipsnį prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tada, kai išrašoma sąskaita faktūra, arba, jei sąskaitos faktūros neišrašyta iki to momento, kai baigiasi 222 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis.

Tačiau 64 straipsnio 1 dalis, 64 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa ir 65 straipsnis netaikomi prekių tiekimui Sąjungos viduje ir naujų transporto priemonių tiekimui pagal 35b straipsnį.“;

- (40) VI antraštinės dalies 3 skyrius išbraukiamas;

- (41) 71 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Kai į Sąjungą įvežamoms prekėms taikoma viena iš 156, 276 ir 277 straipsniuose nurodytų procedūrų ar aplinkybių, arba laikinojo įvežimo visiškai neapmokestinant importo muitais procedūros, arba išorinio tranzito procedūros, apmokestinimo momentas nustatomas ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tada, kai prekėms nebetaikomos tos procedūros ar aplinkybės.“;

- (42) 76 straipsnis pakeičiamas taip:

„76 straipsnis

Tiekiant prekes Sąjungos viduje, kai jos pervežamos į kitą valstybę narę, apmokestinamoji vertė yra šių prekių ar panašių prekių pirkimo kaina arba, nesant pirkimo kainos, pervežimo metu nustatyta savikaina.“;

- (43) 78 straipsnis pakeičiamas taip:

„78 straipsnis

1. Apmokestinamoji vertė apima:

- (a) mokesčius, muitus ir rinkliavas, išskyrus patį PVM;
- (b) atsitiktines išlaidas, pavyzdžiui, komisinius mokesčius, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas, kurias tiekėjui turi padengti prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo.

Pagal pirmos pastraipos a punktą muitai apima ir akcizą, mokėtiną toje valstybėje narėje, kurioje vyksta akcizais apmokestinamų prekių tiekimas Sąjungos viduje pagal 35a straipsnį.

Taikant pirmos pastraipos b punktą valstybės narės atsitiktinėmis išlaidomis gali laikyti išlaidas, dėl kurių sudarytas atskiras susitarimas.

2. Kai po prekių tiekimo Sąjungos viduje tiekėjui sugrąžinamas akcizas, sumokėtas valstybėje narėje, kurioje prasidėjo prekių siuntimas ar gabenimas, apmokestinamoji vertė atitinkamai sumažinama valstybėje narėje, kurioje vyko tas akcizais apmokestintų prekių tiekimas Sąjungos viduje pagal 35a straipsnį.

3. Taikant šią direktyvą, akcizais apmokestinami produktai – energetikos produktai, alkoholis, alkoholiniai gėrimai ir apdorotas tabakas, kaip nurodyta Tarybos direktyvos 2008/118/EB (*) 1 straipsnio 1 dalyje, išskyrus dujas, tiekiamas Sąjungos teritorijoje esančia gamtinių dujų sistema arba prie tokios sistemos prijungtais tinklais.“;

(*) 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009 1 14, p. 12).

(44) VII antraštinės dalies 3 skyrius išbraukiamas;

(45) 85 straipsnis pakeičiamas taip:

„85 straipsnis

Importuojant prekes, apmokestinamoji vertė yra muitinės vertė, nustatyta pagal galiojančias Sąjungos nuostatas.“;

(46) 86 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) atsitiktines išlaidas, pavyzdžiui, komisinių mokesčių, pakavimo, transporto ir draudimo išlaidas, atsiradusias iki pirmosios paskirties vietos importo valstybės narės teritorijoje, taip pat atsitiktines išlaidas, atsiradusias gabenant į kitą paskirties vietą Sąjungoje, jei pastaroji yra žinoma apmokestinimo momentu.“;

(47) 88 straipsnis pakeičiamas taip:

„88 straipsnis

Kai laikinai eksportuotos iš Sąjungos prekės yra reimportuojamos atlikus jų remonto, apdorojimo, pritaikymo, komplektavimo ar perdirbimo darbus už Sąjungos ribų, valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad šios prekės būtų apmokestinamos PVM lygiai taip pat, kaip tai būtų daroma atlikus remonto, apdorojimo, pritaikymo, komplektavimo ar perdirbimo darbus jų teritorijoje.“;

(48) 91 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- (a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai į importo apmokestinamąją vertę įtraukiamos sumos yra išreikštos ne tos valstybės narės, kurioje atliekamas apskaičiavimas, valiuta, valiutų keitimo kursas nustatomas pagal Sąjungos nuostatas, kuriomis reglamentuojamas muitinės vertės apskaičiavimas.“;

- (b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau tam tikriems pirmoje pastraipoje nurodytiems sandoriams ar tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims valstybės narės gali toliau taikyti valiutų keitimo kursą, nustatomą pagal Sąjungos nuostatas, kuriomis reglamentuojamas muitinės vertės apskaičiavimas.“;

- (49) 93 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) prekių tiekimo Sąjungos viduje atveju;“;

- (50) 94 straipsnis išbraukiamas;

- (51) 131 straipsnis pakeičiamas taip:

„131 straipsnis

2–9 skyriuose numatytais atvejais neapmokestinimas PVM taikomas nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatomis ir tokiomis sąlygomis, kurias valstybės narės nustato siekdamos užtikrinti tinkamą ir sąžiningą neapmokestinimo atvejus reglamentuojančių nuostatų taikymą bei užkirsti kelią galimiems mokesčių vengimo, išsisukinėjimo ar piktnaudžiavimo atvejams.“;

- (52) IX antraštinės dalies 4 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„TAM TIKRO PREKIŲ GABENIMO SĄJUNGOS VIDUJE NEAPMOKESTINIMAS PVM“

- (53) IX antraštinės dalies 4 skyriaus 1 ir 2 skirsniai išbraukiami;

- (54) IX antraštinės dalies 4 skyriaus 3 skirsnio antraštė išbraukiama;

- (55) 142 straipsnis pakeičiamas taip:

„142 straipsnis

Valstybės narės neapmokestina prekių gabenimo Sąjungos viduje, kai prekės gabenamos į salas, kurios sudaro Azorų ir Madeiros autonominius regionus, ir iš šių salų, bei prekių gabenimo, kai jos gabenamos iš vienos salos į kitą.“;

- (56) 143 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- (a) 1 dalies b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) galutinai importuojamos prekės, kai importą reglamentuoja Tarybos direktyvos 2007/74/EB (*), 2009/132/EB (**) ir 2006/79/EB (***);

c) iš trečiosios teritorijos, priklausančios Sąjungos muitų teritorijai, galutinai importuojamos į laisvą apyvartą išleidžiamos prekės, kurių importas būtų neapmokestinamas pagal b punktą, jei jos būtų importuotos, kaip apibrėžta 30 straipsnio pirmoje pastraipoje;“;

- (b) 1 dalies d punktas pakeičiamas taip:

- „d) iš trečiosios teritorijos ar trečiosios šalies išsiųstos ar išgabentos prekės importuojamos į kitą valstybę narę nei ta, kurioje užbaigiamas prekių siuntimas ar gabenimas, kai tokias prekes tiekiančio importuotojo, kuriam pagal 201 straipsnį tenka ar pripažįstama tenkanti prievolė sumokėti PVM, vykdomas prekių tiekimas yra prekių tiekimas Sąjungos viduje;“;
- (c) 1 dalies fa punktas pakeičiamas taip:
- „fa) prekes importuoja Sąjungos institucijos, Europos atominės energijos bendrija, Europos investicijų bankas arba Europos Sąjungos įsteigtos įstaigos, kurioms taikomas Protokolas (Nr. 7) dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų, laikydamiesi tame protokole ir jo įgyvendinimo susitarimuose arba pagrindinių būstinių susitarimuose nustatytų apribojimų bei sąlygų ir jei taip neiškraipoma konkurencija;“;
- (d) 2 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:
- „2. PVM neapmokestinama pagal 1 dalies d punktą tais atvejais, kai importavus prekes jos tiekiamos tik Sąjungos viduje, jei importo metu importuotojas importo valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikė bent šią informaciją:“;
- (e) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:
- „b) prekes įsigyjančio asmens, kuriam tiekiamos prekės, PVM mokėtojo kodą, suteiktą kitos valstybės narės, arba savo PVM mokėtojo kodą tuo atveju, kai tai yra prekių pervežimas pagal 17 straipsnio 1 dalį;“;

(*) 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2007/74/EB dėl keliaujančių iš trečiųjų šalių asmenų importuojamų prekių neapmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu ir akcizais (OL L 346, 2007 12 29, p. 6).

(**) 2009 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 2009/132/EB dėl Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b ir c punktų taikymo, neapmokestinant galutinio tam tikrų prekių importo pridėtinės vertės mokesčiu (OL L 292, 2009 11 10, p. 5).

(***) 2006 m. spalio 5 d. Tarybos direktyva 2006/79/EB dėl nekomercinio pobūdžio smulkių prekių siuntų importo iš trečiųjų šalių atleidimo nuo mokesčių (kodifikuota redakcija) (OL L 286, 2006 10 17, p. 15).

- (57) 145 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės gali priimti nacionalines nuostatas siekdamos sumažinti konkurencijos iškraipymą ir visų pirma užkirsti kelią neapmokestinimui ar dvigubam apmokestinimui Sąjungoje.“;

- (58) 146 straipsnio 1 dalies a–d punktai pakeičiami taip:

- „a) prekių tiekimas, kai jas pardavėjas išsiuntė ar išgabeno į paskirties vietą už Sąjungos ribų arba tai atlikta jo vardu;
- b) prekių tiekimas, kai jų atitinkamoje teritorijoje neįsisteigęs prekes įsigyjantis asmuo jas išsiuntė ar išgabeno į paskirties vietą už Sąjungos ribų, arba tai atlikta jo vardu, išskyrus atvejus, kai įsigyjantis asmuo išgabena prekes, skirtas įrengti, aprūpinti kuru pramogų laivus, privačius orlaivius ar kitas asmeniniams

poreikiams tenkinti naudojamas transporto priemonės arba papildyti jų atsargas;

- c) prekių tiekimas pripažintoms organizacijoms, kai jos eksportuoja prekes iš Sąjungos vykdydamos humanitarinę, labdaros ar švietimo veiklą už Sąjungos ribų;
- d) kilnojamojo turto aptarnavimo paslaugų teikimas, kai šis turtas įsigytas ar importuotas turint tikslą Sąjungoje atlikti tokius aptarnavimo darbus, ir šį turtą paslaugos teikėjas ar paslaugas įsigyjantis asmuo, neįsisteigęs jų atitinkamoje teritorijoje, išsiuntė ar išgabeno už Sąjungos ribų arba tai buvo atlikta paslaugos teikėjo ar paslaugas įsigyjiančio asmens vardu;“;

(59) 147 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) keleivis nėra įsisteigęs Sąjungoje;

b) prekės išgabenamos iš Sąjungos iki trečio mėnesio, einančio po mėnesio, kurį tiekta prekės, pabaigos;“;

(b) 2 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„2. Taikant 1 dalį „keleivis, kuris nėra įsikūręs Sąjungoje“, yra keleivis, kuris Sąjungoje neturi nuolatinės ar įprastinės gyvenamosios vietos. Tokiu atveju nuolatinė gyvenamoji vieta ar įprastinė gyvenamoji vieta reiškia vietą, įrašytą pase, asmens tapatybės kortelėje ar kitame dokumente, kurį valstybė narė, kurios teritorijoje vykdomas tiekimas, pripažįsta asmens tapatybę patvirtinančiu dokumentu.

Eksporto faktas įrodomas pateikus sąskaitą faktūrą ar kitą jai prilyginamą dokumentą, kuris patvirtinamas muitinės įstaigoje išvykstant iš Sąjungos.“;

(60) 151 straipsnio 1 dalies aa punktas pakeičiamas taip:

„aa) tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos Sąjungos institucijoms, Europos atominės energijos bendrijai, Europos investicijų bankui arba Sąjungos įsteigtoms įstaigoms, kurioms taikomas Protokolas (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, laikantis tame protokole ir jo įgyvendinimo susitarimuose arba pagrindinių būstinių susitarimuose nustatytų apribojimų bei sąlygų, jei taip neiškraipoma konkurencija;“;

(61) 153 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės neapmokestina paslaugų teikimo, kai paslaugas teikia tarpininkai, veikiantys kito asmens vardu ir jo naudai, dalyvaudami 6, 7 ir 8 skyriuose nurodytuose sandoriuose arba už Sąjungos ribų vykdomuose sandoriuose.“;

(62) 154 ir 155 straipsniai pakeičiami taip:

„154 straipsnis

Šiame skirsnyje „kiti (ne muitinės) sandėliai“ akcizais apmokestinamų prekių atveju reiškia vietas, kurios laikomos akcizais apmokestinamų prekių sandėliais, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/118/EB 4 straipsnio 11 dalyje, o akcizais neapmokestinamų prekių atveju reiškia vietas, kurias taip apibrėžė valstybės narės.

155 straipsnis

Nepažeisdamos kitų Sąjungos mokesčių nuostatų, valstybės narės, pasikonsultavusios su PVM komitetu, gali imtis specialių priemonių neapmokestinti visų ar kai kurių šiame skirsnyje nurodytų sandorių, jei tos priemonės nėra skirtos taikyti galutinio naudojimo ar vartojimo etape ir jei PVM suma, mokėtina pasibaigus šiame skirsnyje nurodytoms procedūroms arba aplinkybėms, atitinka PVM sumą, kuri turėtų būti mokama, jei kiekvienas toks sandoris būtų apmokestintas jų teritorijoje.“;

- (63) 156 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytos vietos yra tos vietos, kurios atitinkamai apibrėžtos galiojančiomis Sąjungos muitų nuostatomis.“;
- (64) 158 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) kai prekės skirtos apmokestinamiesiems asmenims siekiant jas tiekti keleiviams orlaivyje skrydžio metu arba laive keliaujant jūra, kai atvykimo vieta yra už Sąjungos ribų;“;
- (65) 161 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) 30 straipsnio antroje pastraipoje nurodytų prekių tiekimo, kai prekėms toliau taikoma 276 straipsnyje nurodyta vidinio Sąjungos tranzito procedūra.“;
- (66) 162 straipsnis išbraukiamas;
- (67) 164 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - (a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) prekės importuojamos ir tiekiamos apmokestinamajam asmeniui, siekiant jas eksportuoti iš Sąjungos jų nepakeitus arba jas perdirbus;“;
 - (b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šis neapmokestinimas netaikomas Sąjungos viduje tiekiamoms prekėms, kai tiekėjas, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, deklaruodamas ir mokėdamas mokestį už tas tiekiamas prekes naudoja XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje nustatyta specialia schema.“;
- (68) 165 straipsnis išbraukiamas.
- (69) 168 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - (a) b papunktis pakeičiamas taip:

„b) mokėtiną PVM už sandorius, kurie laikomi prekių tiekimu arba paslaugų teikimu pagal 17 straipsnio 1 dalį, 18 straipsnio a punktą ir 27 straipsnį;“;
 - (b) c ir d punktai išbraukiami;
- (70) 169 straipsnio b ir c punktai pakeičiami taip:
 - „b) vykdyti sandorius, kurie neapmokestinami pagal 142 ar 144 straipsnį, 146–149 straipsnius, 151, 152, 153 ar 156 straipsnį, 157 straipsnio 1 dalies b punktą, 158–161 straipsnius arba 164 straipsnį;
 - c) vykdyti sandorius, kurie neapmokestinami pagal 135 straipsnio 1 dalies a–f punktus, kai paslaugas įsigyjantis asmuo yra įsisteigęs už Sąjungos ribų arba

kai tie sandoriai yra tiesiogiai susiję su prekėmis, kurios skirtos eksportuoti už Sąjungos ribų.“;

(71) 170 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) vykdyti sandorius, už kuriuos PVM turi mokėti tik prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo pagal 194, 196 ar 199 straipsnį.“;

(72) 171 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. PVM grąžinamas apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę Sąjungos teritorijoje pagal Direktyvoje 86/560/EEB nustatytas išsamias įgyvendinimo taisykles.

Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnyje nurodyti apmokestinamieji asmenys, taikant tą direktyvą, taip pat laikomi apmokestinamaisiais asmenimis, kurie nėra įsisteigę Sąjungoje, kai valstybėje narėje, kurioje jie perka prekes ir paslaugas arba į kurią importuoja PVM apmokestinamas prekes, jie tik tiekė prekes arba teikė paslaugas asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM pagal 194, 196 ar 199 straipsnį.“;

(b) 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) sąskaitose faktūrose nurodytoms PVM sumoms už prekių tiekimą, kuris yra arba gali būti neapmokestinamas pagal 146 straipsnio 1 dalies b punktą.“;

(73) 171a straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės gali leisti atskaityti PVM 168 straipsnyje nustatyta tvarka, o ne Direktyvoje 86/560/EEB arba Direktyvoje 2008/9/EB nustatyta tvarka apmokestinamajam asmeniui grąžinti PVM už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, už kurį apmokestinamajam asmeniui tenka prievolė sumokėti mokestį pagal 194, 196 ar 199 straipsnį. Galima taikyti pagal Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį galiojančius apribojimus.“;

(74) 172 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Bet kuris asmuo, laikomas apmokestinamuoju asmeniu dėl to, kad retkarčiais tiekia naujas transporto priemonės pagal 9 straipsnio 2 dalį, turi teisę atskaityti dėl tos naujos transporto priemonės įsigijimo arba importavimo mokėtiną arba sumokėtą PVM toje valstybėje narėje, iš kurios pradedama siųsti arba gabenti naują transporto priemonę tą prekę įsigyjančiam asmeniui, neviršijant PVM sumos, kurią jam tektų prievolė sumokėti, jei tos prekės tiekimas būtų apmokestinamas PVM toje valstybėje narėje, iš kurios pradedama siųsti ar gabenti naują transporto priemonę tą prekę įsigyjančiam asmeniui.“;

(75) 175 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau valstybės narės gali toliau taikyti 1979 m. sausio 1 d. galiojusias taisykles arba, jei valstybės narės įstojo į Sąjungą po šios datos, jų įstojimo dieną galiojusias taisykles.“;

(76) 176 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kol įsigalios pirmoje pastraipoje nurodytos nuostatos, valstybės narės gali toliau taikyti visus atskaitos apribojimus, kurie buvo numatyti jų nacionaliniuose

įstatymuose 1979 m. sausio 1 d. arba, jei valstybės narės įstojo į Sąjungą po šios datos, jų įstojimo dieną.“;

- (77) 177 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Siekiant išlaikyti tokias pačias konkurencijos sąlygas, užuot ribojusios atskaitą, valstybės narės gali apmokestinti apmokestinamojo asmens pasigamintas ar pirktas Sąjungoje, ar importuotas prekes, tačiau mokesčio dydis neturi viršyti PVM sumos, kuri būtų mokama įsigyjant panašias prekes.“;

- (78) 178 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) c ir d punktai išbraukiami;

(b) f punktas pakeičiamas taip:

„f) kai apmokestinamasis asmuo turi mokėti PVM kaip paslaugas ar prekes įsigyjantis asmuo pagal 194, 196 ar 199 straipsnį, jis privalo laikytis kiekvienos valstybės narės nustatytų formalumų.“;

- (79) 181 straipsnis išbraukiamas;

- (80) 182 straipsnis pakeičiamas taip:

„182 straipsnis

Valstybės narės nustato 180 straipsnio taikymo sąlygas ir išsamias taisykles.“;

- (81) 193 straipsnis pakeičiamas taip:

„193 straipsnis

PVM moka apmokestinamasis asmuo, vykdamas apmokestinamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, išskyrus 194–200 ir 202 straipsniuose nurodytus atvejus, kai PVM moka kitas asmuo.“;

- (82) 194 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai apmokestinamą paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje mokėtinas PVM, valstybės narės gali nustatyti, kad prievolė sumokėti PVM tenka asmeniui, kuriam paslaugos yra teikiamos.“;

- (83) įterpiamas 194a straipsnis:

„194a straipsnis

PVM moka asmuo, kuriam tiekiamos prekės, kai jam yra suteiktas patvirtinto apmokestinamojo asmens statusas pagal 13a straipsnį, jeigu prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs tos valstybės narės, kurioje mokėtinas PVM, teritorijoje.“;

- (84) 195 straipsnis išbraukiamas;

- (85) 197 straipsnis išbraukiamas;

- (86) 199a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:

„1. Iki 2028 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam yra skirti šie tiekimo ar paslaugų teikimo sandoriai.“,

(b) 1 dalies c, d, e, h, i ir j punktai išbraukiami,

(c) 1b punktas pakeičiamas taip:

„1b. Taikant 1 dalyje numatytą mechanizmą tos dalies f ir g punktuose išvardytų paslaugų teikimui, apmokestinamiesiems asmenims, kurie teikia paslaugas, kurioms taikomas 1 dalyje numatytas mechanizmas, turi būti nustatytos tinkamos ir veiksmingos prievolės teikti ataskaitas.“,

(d) 3–5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės, kurios taiko 1 dalyje numatytą mechanizmą, remdamosi 2 dalies c punkte numatytais vertinimo kriterijais, ne vėliau kaip 2027 m. birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą. Ataskaitoje aiškiai nurodoma, kurią informaciją reikėtų laikyti konfidencialia, o kurią galima skelbti viešai.

Ataskaitoje pateikiamas išsamus priemonės bendro veiksmingumo ir rezultatyvumo įvertinimas, pirmiausia nurodant:

- a) poveikį nesąžiningai veiklai, susijusiai su teikiamomis paslaugomis, kurioms taikoma priemonė;
- b) nesąžiningos veiklos galimą perkėlimą į kitų paslaugų sritį;
- c) reikalavimų laikymosi išlaidas, kurias apmokestinamieji asmenys patiria dėl priemonės taikymo.

4. Kiekviena valstybė narė, po šio straipsnio įsigaliojimo savo teritorijoje nustačiusi nesąžiningos veiklos tendencijų pokyčių, susijusių su 1 dalyje išvardytomis paslaugomis, ne vėliau kaip 2027 m. birželio 30 d. Komisijai pateikia ataskaitą šiuo klausimu.

5. Iki 2028 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bendrą 1 dalyje numatyto mechanizmo poveikio kovai su sukčiavimu vertinimo ataskaitą.“;

(87) 199b straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybė narė privalomos skubos atvejais ir laikydamasi 2 bei 3 dalių gali nustatyti, kad nukrypstant nuo 193 straipsnio prievolė sumokėti PVM už tam tikrų paslaugų teikimą tenka jų gavėjui, kaip specialią Greitojo reagavimo mechanizmo (GRM) priemonę kovai su staigiu ir didelio masto sukčiavimu, dėl kurio gali būti patirta didelių ir neatitaisomų finansinių nuostolių.

Valstybė narė vykdo tinkamą specialios GRM priemonės kontrolę apmokestinamųjų asmenų, teikiančių paslaugas, kurioms ta priemonė taikoma, atžvilgiu, ir ši kontrolė vykdoma ne ilgiau kaip devynis mėnesius.“;

(88) 200 straipsnis pakeičiamas taip:

„200 straipsnis

PVM moka asmuo, kuriam teikiama nauja transporto priemonė pagal 35a arba 35b straipsnį, kai tiekėjas yra apmokestinamasis asmuo pagal 9 straipsnio 2 dalį.

Taikant šią nuostatą, apmokestinamasis asmuo, kuriam taikoma ūkininkams skirta vienodo tarifo schema jo veiklos žemės ūkyje, miškininkystės ar žuvininkystės ūkyje tikslais, ir apmokestinamasis asmuo, tiekiantis tik tas prekes ar teikiantis tik tas paslaugas, kurioms PVM atskaita negalima, laikomas apmokestinamuoju asmeniu pagal 9 straipsnio 2 dalį.“;

(89) 204 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kai pagal 193–196, 199 ir 200 straipsnius prievolė sumokėti PVM tenka apmokestinamajam asmeniui, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, valstybės narės gali leisti tam asmeniui paskirti fiskalinį agentą, kuriam tektų prievolė sumokėti PVM.

Be to, kai apmokestinamąjį sandorį vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, ir su šalimi, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs arba kurioje yra jo buveinė, nėra patvirtinta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurios taikymo sritis panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES (*) ir Reglamente (EB) Nr. 904/2010, valstybės narės gali nustatyti, kad prievolė sumokėti PVM tenka neįsisteigusio apmokestinamojo asmens paskirtam fiskaliniam agentui.

Tačiau valstybės narės gali netaikyti antroje pastraipoje nurodytos galimybės Sąjungoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, kuris pasirinko taikyti XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnįje nustatytą specialią schemą.“;

(*) 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

(90) 205 straipsnis pakeičiamas taip:

„205 straipsnis

193–199b ir 202, 203 bei 204 straipsniuose nurodytomis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti, kad kitas asmuo nei tas, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, turi būti laikomas asmeniu, kuriam tenka prievolė solidariai sumokėti PVM.“;

(91) 207 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad asmenys, kuriems pagal 194, 196, 199 ir 204 straipsnius tenka prievolė sumokėti PVM vietoj apmokestinamojo asmens, kuris nėra įsisteigęs jų atitinkamoje teritorijoje, laikytųsi šiame skirsnyje nurodytų mokėjimo prievolių.“;

(92) 209 ir 210 straipsniai išbraukiami;

(93) 213 straipsnio 2 dalis išbraukiama.

(94) 214 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

(a) a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) kiekvienas apmokestinamasis asmuo, išskyrus 9 straipsnio 2 dalyje nurodytus apmokestinamuosius asmenis, kuris jų atitinkamoje teritorijoje tiekia prekes ar teikia paslaugas, už kurias PVM yra atskaitomas, išskyrus prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, už kuriuos PVM moka tik

prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo arba asmuo, kuriam tos prekės ar paslaugos yra skirtos, laikantis 194–196 ir 199 straipsnių;

- b) kiekvienas apmokestinamasis asmuo ar neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris yra Sąjungos viduje tiekiamų prekių gavėjas;“;

(b) c punktas išbraukiamas;

(c) įterpiamas f punktas:

- „f) kiekvienas apmokestinamasis asmuo, išskyrus 9 straipsnio 2 dalyje nurodytus apmokestinamuosius asmenis, įsisteigęs jų atitinkamoje teritorijoje, kuris tiekia prekes tik Sąjungos viduje.“;

(95) 216 straipsnis pakeičiamas taip:

„216 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad naudojant jų registravimo sistemas būtų galima nustatyti 214 straipsnyje nurodytus apmokestinamuosius asmenis.“;

(96) 219a straipsnio 2 dalies a punktas iš dalies keičiamas taip:

(a) ii punktas pakeičiamas taip:

- „ii) pagal V antraštinės dalies nuostatas nelaikoma, kad prekės tiekiamos ar paslaugos teikiamos Sąjungos viduje;“;

(b) įterpiamas iii punktas:

- „iii) tiekėjas nėra įsisteigęs toje valstybėje narėje, kurioje jis vykdo prekių tiekimą Sąjungos viduje, už kurį jam tenka prievolė sumokėti PVM, ir jis nesinaudoja XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje nurodyta specialia schema;“;

(97) 220 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktai pakeičiami taip:

„3) buvo tiekiamos naujos transporto priemonės pagal 35b straipsnį;

- 4) buvo atliktas išankstinis mokėjimas į jo sąskaitą prieš atliekant 1 ir 2 punktuose nurodytą prekių tiekimą, išskyrus prekių tiekimą Sąjungos viduje;“;

(98) 220a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės neleidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti supaprastintos sąskaitos faktūros šiais atvejais:

a) dėl Sąjungos viduje tiekiamų prekių;

b) kai sąskaitos faktūros turi būti išrašytos pagal 220 straipsnio 1 dalies 2 punktą;

c) kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja tiekiant tas prekes ar teikiant tas paslaugas, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, ir asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra tas asmuo, kuriam tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos.“;

(99) 221 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės gali atleisti apmokestinamuosius asmenis nuo 220 straipsnio 1 dalyje arba 220a straipsnyje nustatytos prievolės sąskaita faktūra įforminti jų atliktą PVM neapmokestinamą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą jų teritorijoje, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM arba jos nesuteikiant, pagal 132 straipsnį, 135 straipsnio 1 dalies h–l punktus, 136, 371, 375, 376 ir 377 straipsnius, 378 straipsnio 2 dalį, 379 straipsnio 2 dalį ir 380–390c straipsnius.“;

(100) 222 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei tiekiamos prekės Sąjungos viduje, tiekiamos naujos transporto priemonės pagal 35b straipsnį arba teikiamos paslaugos, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, sąskaita faktūra išrašoma ne vėliau kaip kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, penkioliktą dieną.“;

(101) 225 straipsnis pakeičiamas taip:

„225 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas apmokestinamiesiems asmenims tais atvejais, kai trečioji šalis arba įsigyjantis asmuo, kuris išrašo sąskaitas faktūras, yra įsisteigęs šalyje, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 904/2010.“;

(102) 226 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4) prekes ar paslaugas įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodas, nurodytas 214 straipsnyje, kurį naudodamas prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo gavo Sąjungos viduje tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, už kurias jam tenka prievolė sumokėti PVM;“;

(b) 12 punktas pakeičiamas taip:

„12) tuo atveju, kai Sąjungos viduje tiekiamą naują transporto priemonę arba naują transporto priemonę tiekiamą pagal 35b straipsnį, – 9 straipsnio 3 dalyje nurodyti jos duomenys;“;

(103) 230 straipsnis pakeičiamas taip:

„230 straipsnis

Sąskaitoje faktūroje nurodytos sumos gali būti išreikštos bet kuria valiuta, jei mokėtino arba tikslintino PVM suma yra išreikšta nacionaline valstybės narės, kurioje yra mokėtina ar tikslintina ta PVM suma, valiuta, vadovaujantis 91 straipsnyje numatyta valiutų keitimo kurso apskaičiavimo tvarka.“;

(104) 235 straipsnis pakeičiamas taip:

„235 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas, taikomas elektroninėms sąskaitoms faktūroms, išrašomoms jų teritorijoje tiekiant prekes arba teikiant paslaugas iš šalies, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo

sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 904/2010.“;

(105) 238 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalyje nustatyta supaprastinta tvarka netaikoma, kai privaloma išrašyti sąskaitas faktūras:

- a) dėl Sąjungos viduje tiekiamų prekių;
- b) pagal 220 straipsnio 1 dalies 2 punktą;
- c) kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM, arba kurio padalinys toje valstybėje narėje nedalyvauja tiekiant tas prekes ar teikiant tas paslaugas, kaip apibrėžta 192a straipsnyje, ir asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra tas asmuo, kuriam tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos.“;

(106) 239 straipsnis pakeičiamas taip:

„239 straipsnis

Kai valstybės narės naudojasi 272 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nustatyta galimybe PVM mokėtojo kodo nesuteikti apmokestinamiesiems asmenims, kurie nevykdo 14 straipsnio 4 dalyje, 17 straipsnio 1 dalyje ir 36 straipsnyje nurodytų sandorių, ir kai tiekėjui arba prekes ar paslaugas įsigyjančiam asmeniui nesuteikta šios rūšies registracijos kodo, sąskaitoje faktūroje vietoj jo nurodomas kitas kodas, vadinamas mokesčių mokėtojo kodu pagal atitinkamos valstybės narės apibrėžtį.“;

(107) 240 straipsnio 1 punktas pakeičiamas taip:

„1) tiekėjo PVM mokėtojo kodas ir mokesčių mokėtojo registracijos kodas, kai teikiamos paslaugos, kaip nurodyta 44, 47, 50, 53, 54 ir 55 straipsniuose;“;

(108) 242a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jei apmokestinamasis asmuo, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, sudaro sąlygas tiekti prekes ar teikti paslaugas Sąjungoje esantiems neapmokestinamiesiems asmenims pagal V antraštinės dalies nuostatas, sąlygas tiekti prekes ar teikti paslaugas sudarantis apmokestinamasis asmuo privalo saugoti su tuo prekių tiekimu ar paslaugų teikimu susijusius apskaitos registrus. Tie apskaitos registrai turi būti pakankamai išsamūs, kad valstybės narės, kurioje šis prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra apmokestinami, mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.“;

(109) 243 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo registruoja, kokios prekės jo arba jo vardu buvo siunčiamos ar gabenamos į paskirties vietą už išgabenimo valstybės narės teritorijos ribų, bet Sąjungos viduje, tam, kad jos būtų panaudotos tų prekių vertinimo, su jomis susijusio darbo ar jų laikino naudojimo sandoriams, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalies f, g ir h punktuose.“;

(110) 247 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali nustatyti specialias sąlygas, kuriomis draudžiamas ar ribojamas sąskaitų faktūrų saugojimas šalyje, su kuria nėra pasirašyta

teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 904/2010 arba į 249 straipsnyje nurodytą teisę susipažinti su tomis sąskaitomis faktūromis elektroninėmis priemonėmis, jas parsisiųsti ir naudoti.“;

(111) 251 straipsnis išbraukiamas;

(112) 254 straipsnis pakeičiamas taip:

„254 straipsnis

Kai tiekiamos naujos transporto priemonės pagal 35a arba 35b straipsnį ir asmeniui, kuriam jos tiekiamos, tenka prievolė sumokėti PVM pagal 200 straipsnį, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad pardavėjas perduotų visą informaciją, reikalingą taikant PVM ir mokesčių institucijoms tikrinant, kaip taikomas PVM.“;

(113) 257 straipsnis išbraukiamas;

(114) 258 ir 259 straipsniai pakeičiami taip:

„258 straipsnis

1. Valstybės narės nustato išsamias taisykles, kaip PVM deklaracijas turi teikti asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM pagal 200 straipsnį, dėl naujų transporto priemonių tiekimo pagal 35a arba 35b straipsnį.

2. 1 dalis netaikoma apmokestinamiesiems asmenims, kurie teikia PVM deklaracijas pagal 250 straipsnį.

259 straipsnis

Valstybės narės gali reikalauti, kad asmenys, kuriems tiekiamos naujos transporto priemonės, teikdami 258 straipsnio 1 dalyje nurodytą PVM deklaraciją pateiktų visą informaciją, reikalingą taikant PVM ir mokesčių institucijoms tikrinant, kaip taikomas PVM.“;

(115) 261 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės gali reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo pateiktų deklaraciją, kurioje nurodytų visus 250 straipsnyje nurodytus duomenis dėl visų praėjusiais metais atliktų sandorių. Šioje deklaracijoje turi būti visa informacija, reikalinga bet kokiam tikslinimui atlikti.“;

(116) 262 straipsnis pakeičiamas taip:

„262 straipsnis

Kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia sumuojančią ataskaitą, kurioje nurodo apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojais, kuriems jis teikė paslaugas, išskyrus paslaugas, kurios neapmokestinamos PVM toje valstybėje narėje, kurioje apmokestinamas sandoris, ir už kurias prievolė sumokėti mokesį tenka gavėjui pagal 196 straipsnį.“;

(117) 263 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės gali, taikydamos savo nustatytas sąlygas ir apribojimus, leisti apmokestinamiesiems asmenims pateikti kiekvieno kalendorinio ketvirčio sumuojančią ataskaitą per laikotarpį, ne ilgesnį kaip vienas mėnuo nuo to ketvirčio pabaigos.“,

(b) 1a, 1b ir 1c punktai išbraukiami;

(118) 264 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) kodas, kuriuo apmokestinamasis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, kurioje turi būti pateikta sumuojanti ataskaita, ir kurį naudodamas jis vykdė apmokestinamą paslaugų teikimą 44 straipsnyje nurodytomis sąlygomis;

b) kodas, kuriuo paslaugas gaunantis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje turi būti pateikta sumuojanti ataskaita, ir kuris buvo nurodytas teikiant jam paslaugas;“,

(b) 1 dalies c punktas išbraukiamas,

(c) 1 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) kiekvieno paslaugas gavusio asmens atžvilgiu – apmokestinamojo asmens atlikto paslaugų teikimo bendra vertė;“,

(d) 1 dalies e punktas išbraukiamas,

(e) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalies d punkte nurodyta vertė deklaruojama remiantis pateikimo laikotarpio, nustatyto pagal 263 straipsnio 1 dalį, kurį atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, duomenimis.

1 dalies f punkte nurodytos sumos deklaruojamos remiantis pateikimo laikotarpio, nustatyto pagal 263 straipsnio 1 dalį, kurį prekes įsigyjantis asmuo buvo informuotas apie patikslinimą, duomenimis.“;

(119) 265, 268, 269 ir 270 straipsniai išbraukiami;

(120) 271 straipsnis pakeičiamas taip:

„271 straipsnis

Pasikonsultavusios su PVM komitetu valstybės narės, kurios nustato ilgesnį nei trys mėnesiai mokestinį laikotarpį, už kurį apmokestinamieji asmenys privalo pateikti 250 straipsnyje nurodytą PVM deklaraciją, gali leisti tokiems asmenims pateikti to paties laikotarpio sumuojančias ataskaitas, kai tų apmokestinamųjų asmenų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo bendra metinė vertė be PVM neviršija daugiau kaip 200 000 EUR arba lygiavertės sumos jų nacionaline valiuta.“;

(121) 272 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) išbraukiamas 1 dalies a punktas,

(b) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) apmokestinamuosius asmenis, kurie nevykdo 14 straipsnio 4 dalyje, 17 straipsnio 1 dalyje ir 36 straipsnyje nurodytų sandorių;“,

(c) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei valstybės narės naudojasi galimybe pagal 1 dalies pirmos pastraipos e punktą, jos imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomos sandorių Sąjungos viduje apmokestinimui skirtos procedūros.“;

(122) 274–280 straipsniai pakeičiami taip:

„274 straipsnis

275, 276 ir 277 straipsniai taikomi importuojant į laisvą apyvartą išleistas prekes, įvežtas į Sąjungą iš trečiosios teritorijos, kuri yra Sąjungos muitų teritorijos dalis.

275 straipsnis

Su 274 straipsnyje nurodytu prekių importu susiję formalumai yra tokie patys, kaip nurodytieji galiojančiose Sąjungos muitų nuostatose, reglamentuojančiose prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją.

276 straipsnis

Kai 274 straipsnyje nurodytų prekių siuntimas ar gabenimas baigiasi ne toje valstybėje narėje, per kurią jos buvo įvežtos į Sąjungą, Sąjungoje jos cirkuliuoja pagal Sąjungos tranzito procedūrą, nustatytą galiojančiose Sąjungos muitų nuostatose, kuri taikoma, jei įvežant jas į Sąjungą jos buvo deklaruotos tai procedūrai.

277 straipsnis

Kai įvežant į Sąjungą 274 straipsnyje nurodytas prekes egzistuoja kuri nors iš aplinkybių, kuri suteiktų teisę, jei jos būtų importuojamos kaip nurodyta 30 straipsnio pirmoje pastraipoje, joms taikyti vieną iš 156 straipsnyje nurodytų procedūrų ar aplinkybių arba laikinojo įvežimo visiškai atleidžiant nuo importo muitų procedūrą, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad prekės galėtų likti Sąjungoje tomis pačiomis sąlygomis, kurios yra nustatytos tų procedūrų ar aplinkybių taikymui.

278 straipsnis

279 ir 280 straipsniai taikomi eksportuojant į laisvą apyvartą išleistas prekes, siunčiamas arba gabenamas iš valstybės narės į trečiąją teritoriją, kuri yra Sąjungos muitų teritorijos dalis.

279 straipsnis

Su 278 straipsnyje nurodytų prekių eksportu iš Sąjungos teritorijos susiję formalumai yra tokie patys, kaip nurodytieji galiojančiose Sąjungos muitų nuostatose, reglamentuojančiose prekių eksportą iš Sąjungos muitų teritorijos.

280 straipsnis

Kai prekės yra laikinai eksportuojamos iš Sąjungos siekiant tikslo jas reimportuoti, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad reimportuojant į Sąjungą tokias prekes joms būtų galima taikyti tas pačias nuostatas, kurios būtų taikytos, jei prekės būtų buvusios laikinai eksportuotos iš Sąjungos muitų teritorijos.“;

- (123) 283 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:
„b) naujų transporto priemonių tiekimui pagal 35a arba 35b straipsnį;“;
- (124) 300 straipsnio 2 punktas išbraukiamas;
- (125) 303 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- (a) 2 dalis pakeičiama taip:
- „2. Valstybės narės grąžina prekes ar paslaugas įsigyjančiam asmeniui vienodo tarifo kompensacijos sumą, kurią jis sumokėjo už šiuos sandorius:
- a) žemės ūkio produktų, kurie siunčiami arba gabenami už tiekimo valstybės narės teritorijos ribų, tiekimą apmokestinamajam prekes įsigyjančiam asmeniui, įsisteigusiam Sąjungoje, tačiau kitoje valstybėje narėje, jei šis asmuo produktus naudoja 169 straipsnio a ir b punktuose nurodytiems sandoriams;
- b) žemės ūkio produktų tiekimą 146, 147, 148 ir 156 straipsniuose, 157 straipsnio 1 dalies b punkte bei 158, 160 ir 161 straipsniuose nurodytomis sąlygomis už Sąjungos ribų įsisteigusiam apmokestinamajam prekes įsigyjančiam asmeniui, jei šis asmuo produktus naudoja 169 straipsnio a ir b punktuose nurodytiems sandoriams arba paslaugoms teikti valstybės narės, kurioje prekes įsigyjantis asmuo yra įsisteigęs, teritorijoje ir už juos PVM moka tik prekes įsigyjantis asmuo pagal 196 straipsnį;
- c) žemės ūkio paslaugų teikimą paslaugas įsigyjančiam apmokestinamajam asmeniui, įsisteigusiam Sąjungoje, tačiau kitoje valstybėje narėje, arba paslaugas įsigyjančiam apmokestinamajam asmeniui, įsisteigusiam už Sąjungos ribų, jei paslaugas įsigyjantis asmuo naudoja 169 straipsnio a ir b punktuose nurodytiems sandoriams atlikti arba paslaugoms teikti valstybės narės, kurioje paslaugas įsigyjantis asmuo yra įsisteigęs, teritorijoje ir už jas PVM moka tik paslaugas įsigyjantis asmuo pagal 196 straipsnį.“;
- (b) 3 dalis pakeičiama taip:
- „3. Valstybės narės apibrėžia, koku būdu grąžinamas 2 dalyje nurodytas PVM. Visų pirma jos gali taikyti Direktyvų 2008/9/EB ir 86/560/EEB nuostatas.“;
- (126) 305 straipsnis pakeičiamas taip:

„305 straipsnis

Taikydamos šią vienodo tarifo schemą, valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, jog žemės ūkio produktų tiekimas iš vienos valstybės narės į kitą, vykdomas pagal 33 straipsnio 1 dalį, būtų visada apmokestinamas taip pat, neatsižvelgiant į tai, ar produktus tiekia ūkininkas, kuriam taikomas vienodas tarifas, ar kitas apmokestinamasis asmuo.“;

- (127) 309 straipsnis pakeičiamas taip:

„309 straipsnis

Jei kelionių agentūros kitiems apmokestinamiesiems asmenims pavesti atlikti sandoriai vykdomi už Sąjungos ribų, kelionių agentūros atliekamas paslaugų teikimas laikomas tarpininkavimo veikla, kuri neapmokestinama pagal 153 straipsnį.

Jei sandoriai vykdomi ir Sąjungos viduje, ir už jos ribų, neapmokestinama gali būti tik ta kelionių agentūros paslaugos dalis, kuri yra susijusi su sandoriais už Sąjungos ribų.“;

- (128) 311 straipsnio 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:

„1. Šiame skyriuje ir nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatoms vartojamų terminų apibrėžtys:“;

- (129) 313 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta schema netaikoma naujų transporto priemonių tiekimui, vykdomam pagal 35a ir 35b straipsnius.“;

- (130) 314 straipsnyje įvadinė frazė pakeičiama taip:

„Maržos apmokestinimo schema taikoma naudotų prekių, meno kūrinių, kolekcionavimo objektų ar antikvarinių daiktų tiekimui, kurį atlieka apmokestinamasis prekybininkas, kai tas prekes jam Sąjungos viduje tiekė vienas iš šių asmenų:“;

- (131) XII antraštinės dalies 4 skyriaus 2 skirsnio 2 poskirsnis išbraukiamas;

- (132) 333 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje nurodytos procedūros netaikomos naujų transporto priemonių tiekimui 35a arba 35b straipsnyje nustatytomis sąlygomis.“;

- (133) 341 straipsnis išbraukiamas;

- (134) 344 straipsnio 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:

„1. Šioje direktyvoje ir nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatoms „investicinis auksas“ yra:“;

- (135) 346 straipsnis pakeičiamas taip:

„346 straipsnis

Valstybės narės neapmokestina PVM investicinio aukso tiekimo ir importo, įskaitant investicinį auksą, išreikštą paskirstyto ar nepaskirstyto aukso sertifikatais arba kuriuo prekiaujama aukso sąskaitose ir kuris visų pirma apima paskolas auksu ir aukso apsikeitimo sandorius, numatančius nuosavybės teisę arba reikalavimo teisę į investicinį auksą, taip pat su investiciniu auksu susijusių sandorių, apimančių būsimus ir išankstinius sandorius, kuriais perduodama nuosavybės teisė arba reikalavimo teisė į investicinį auksą.“;

- (136) 352 straipsnis pakeičiamas taip:

„352 straipsnis

Kiekviena valstybė narė, pasikonsultavusi su PVM komitetu, gali taikyti PVM konkretiems su investiciniu auksu susijusiems sandoriams, kuriuos toje valstybėje narėje sudaro apmokestinamieji asmenys, atitinkamos valstybės narės reguliuojamos

aukso rinkos nariai, arba toks apmokestinamasis asmuo sudaro su kitu apmokestinamuoju asmeniu, kuris nėra tos rinkos narys. Tačiau valstybė narė negali taikyti PVM investicinio aukso eksportui.“;

(137) 354 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) mokėtiną arba sumokėtą PVM, kai jam buvo tiekiamas auksas, išskyrus investicinį auksą, arba kai jis importavo tokį auksą, kurį vėliau jis perdirbo į investicinį auksą arba kuris buvo perdirbtas į investicinį auksą jo vardu;“;

(138) 355 straipsnis pakeičiamas taip:

„355 straipsnis

Apmokestinamieji asmenys, gaminantys investicinį auksą arba perdirbantys auksą į investicinį auksą, turi teisę atskaityti už prekių ar paslaugų, susijusių su to aukso gamyba ar perdirbimu, tiekimą ar teikimą arba importą mokėtiną arba sumokėtą PVM, laikydami, kad paskesnis pagal 346 straipsnį neapmokestinamas aukso tiekimas būtų apmokestinamas.“;

(139) 356 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės gali pripažinti lygiavertes prievoles pagal kitais Sąjungos teisės aktais, kaip antai Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 (*), patvirtintas priemones tam, kad įvykdytų 1 dalyje nustatytus reikalavimus.“

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

(140) XII antraštinės dalies 6 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„Specialios schemos, skirtos neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims“

(141) 358 straipsnyje įvadinė frazė pakeičiama taip:

Šiame skyriuje ir nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatomis vartojamų terminų apibrėžtys:“;

(142) XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„Speciali schema, skirta paslaugoms, kurias teikia Sąjungoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys“;

(143) 358a–362 straipsniai pakeičiami taip:

„358a straipsnis

Šiame skirsnyje ir nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatomis vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsteigęs savo verslo Sąjungos teritorijoje ir joje neturi nuolatinio padalinio;
- 2) registravimosi valstybė narė – valstybė narė, į kurią Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pasirenka kreiptis, kad pagal šio skirsnio nuostatas praneštų, kada pradėdama jo, kaip apmokestinamojo asmens, veikla Sąjungos teritorijoje;
- 3) vartojimo valstybė narė – valstybė narė, kuri pagal V antraštinės dalies 3 skyrių laikoma valstybe nare, kurioje teikiamos paslaugos.

359 straipsnis

Valstybės narės leidžia šia specialia schema naudotis bet kuriam Sąjungoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, teikiančiam paslaugas neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs valstybėje narėje arba turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena valstybėje narėje. Ši schema taikoma visoms toms Sąjungoje teikiamoms paslaugoms.

360 straipsnis

Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kada jis pradeda ar baigia vykdyti veiklą kaip apmokestinamasis asmuo, arba pakeičia tą veiklą taip, kad jis nebeatitinka sąlygų, būtinų norint naudotis šia specialia schema. Šią informaciją jis perduoda elektroniniu būdu.

361 straipsnis

1. Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, pradėdamas apmokestinamąją veiklą, registravimosi valstybei narei privalo pateikti šią informaciją:
 - a) vardą ir pavardę arba pavadinimą;
 - b) pašto adresą;
 - c) elektroninius adresus, įskaitant tinklaviečių adresus;
 - d) nacionalinį mokesčio mokėtojo kodą, jei toks yra;
 - e) pranešimą, kad asmuo nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio Sąjungos teritorijoje.
2. Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, jei pasikeičia pateikta informacija.

362 straipsnis

Registravimosi valstybė narė suteikia Sąjungoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui atskirą PVM mokėtojo kodą, skirtą naudotis šia specialia schema, ir praneša jam apie tą kodą elektroninėmis priemonėmis. Remdamosi tokiame registravimuisi skirta informacija, vartojimo valstybės narės gali naudoti savo registravimo sistemas.“;

(144) 363 straipsnyje įvadinė frazė pakeičiama taip:

Registravimosi valstybė narė Sąjungoje neįsisteigusių apmokestinamųjų asmenų išbraukia iš mokėtojų registro toliau nurodytais atvejais:“;

- (145) 364 straipsnis pakeičiamas taip:

„364 straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo elektroninėmis priemonėmis pateikia registravimosi valstybei narei kiekvieno kalendorinio ketvirčio PVM deklaraciją, nesvarbu, ar buvo teikiamos paslaugos, kurioms taikoma ši speciali schema. PVM deklaracija pateikiama iki mėnesio, einančio po pasibaigusio mokestinio laikotarpio, už kurį pateikiama deklaracija, pabaigos.“;

- (146) 366 straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad PVM deklaracijoje sumos būtų nurodomos jų nacionaline valiuta. Jei už paslaugų teikimą buvo atsiskaityta kitomis valiutomis, Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pildo PVM deklaraciją naudodamas paskutinę mokestinio laikotarpio dieną galiojusį valiutų keitimo kursą.“;

- (147) 367 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo PVM, nurodydamas atitinkamą PVM deklaraciją, moka pateikdamas PVM deklaraciją, tačiau ne vėliau kaip iki deklaracijos pateikimo termino pabaigos.“;

- (148) 368 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

Šia specialia schema besinaudojantis Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo negali pasinaudoti šios direktyvos 168 straipsnyje numatyta PVM atskaita. Nukrypstant nuo Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 dalies, šiam apmokestinamajam asmeniui PVM grąžinamas pagal tą direktyvą. Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 bei 3 dalys ir 4 straipsnio 2 dalis netaikomos PVM, susijusio su paslaugomis, kurioms taikoma ši speciali schema, grąžinimui.“;

- (149) 369 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo tvarko sandorių, kuriems taikoma ši speciali schema, apskaitos registrus. Tie apskaitos registrai turi būti pakankamai išsamūs, kad vartojimo valstybės narės mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.“;

- (150) XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„Speciali schema, skirta apmokestinamųjų asmenų, neįsisteigusių apmokestinimo valstybėje narėje, tiekiamoms prekėms ir jų teikiamoms paslaugoms“;

- (151) 369a, 369b ir 369c straipsniai pakeičiami taip:

„369a straipsnis

Šiame skirsnyje ir nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatomis vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) apmokestinimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį Sąjungos teritorijoje, tačiau nėra įsteigęs savo verslo ir neturi nuolatinio padalinio apmokestinimo valstybės narės teritorijoje;“,
- 2) apmokestinimo valstybė narė – valstybė narė, kuri pagal V antraštinės dalies 1 ir 3 skyrius laikoma valstybe nare, kurioje tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos;
- 3) Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsteigęs savo verslo Sąjungos teritorijoje ir joje neturi nuolatinio padalinio;
- 4) tarpininkas – Sąjungoje įsisteigęs asmuo, kurį Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo paskyrė asmeniu, atsakingu už PVM mokėjimą ir šioje specialioje schemoje nustatytų prievolių vykdymą to apmokestinamojo asmens vardu ir jo naudai;
- 5) registravimosi valstybė narė yra:
 - (a) valstybė narė, kurios teritorijoje apmokestinamasis asmuo yra įsteigęs savo verslą arba, jeigu jis nėra įsteigęs savo verslo Sąjungoje, kurioje jis turi nuolatinį padalinį;
 - (b) jei apmokestinamasis asmuo nėra įsteigęs savo verslo Sąjungoje, tačiau joje turi daugiau kaip vieną nuolatinį padalinį – valstybė narė, kurioje yra nuolatinis padalinys ir kurioje tas apmokestinamasis asmuo nurodo, kad jis naudosis šia specialia schema;
 - (c) jei apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs Sąjungoje, bet joje yra paskyręs tarpininką – valstybė narė, kurioje tarpininkas yra įsteigęs savo verslą arba, jeigu jis nėra įsteigęs savo verslo Sąjungoje, kurioje jis turi nuolatinį padalinį;
 - (d) jei apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs Sąjungoje, bet joje yra paskyręs tarpininką, kuris savo verslą yra įsteigęs ne Sąjungoje, tačiau joje turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių – valstybė narė, kurioje yra nuolatinis padalinys ir kurioje tarpininkas nurodo, kad jis naudosis šia specialia schema.

Taikant b ir d punktus, jei apmokestinamasis asmuo ar tarpininkas, kai tinka, turi daugiau nei vieną nuolatinį padalinį Sąjungoje, jam yra privalomas sprendimas nurodyti įsisteigimo valstybę narę atitinkamiems kalendoriniams metams ir tolesniems dvejiems kalendoriniams metams.

369b straipsnis

1. Valstybės narės leidžia taikyti šią specialią schemą tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms, kai asmuo, kuriam už jas tenka prievolė sumokėti PVM, yra:
 - a) apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs apmokestinimo valstybėje narėje, arba
 - b) apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs Sąjungoje, tačiau joje paskyręs ir įgaliojęs tarpininką.

Ši speciali schema taikoma visoms toms Sąjungoje tiekiamoms prekėms arba teikiamoms paslaugoms, išskyrus nuotolinės prekybos prekes, importuojamas iš

trečiųjų teritorijų arba trečiųjų šalių, kurioms taikoma šio skyriaus 4 skirsnyje nustatyta speciali schema.

2. Šia schema negali naudotis Sąjungoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys, kurie teikia paslaugas tik neapmokestinamiesiems asmenims, kurie yra įsisteigę, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena valstybėje narėje, ir todėl gali naudotis šio skyriaus 2 skirsnyje nustatyta specialia schema.

3. Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo negali tuo pat metu taikyti šios specialios schemos ir šio skyriaus 2 skirsnyje nustatytos specialios schemos.

4. Taikant 1 dalies b punktą Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo tuo pat metu negali paskirti daugiau kaip vieno tarpininko.

369c straipsnis

Apmokestinamasis asmuo arba jo vardu veikiantis tarpininkas praneša registravimosi valstybei narei, kada jis pradeda ir nutraukia apmokestinamąją veiklą, kuriai taikoma ši speciali schema, arba pakeičia tą veiklą taip, kad jis nebetenkina sąlygų, kurios būtinos norint naudotis šia specialia schema. Tą informaciją jis pateikia elektroniniu būdu.“;

(152) įterpiamas 369ca straipsnis:

„369ca straipsnis

1. Prieš pradėdamas apmokestinamojo asmens vardu naudotis šia specialia schema, tarpininkas turi pateikti registravimosi valstybei narei šią informaciją:

- a) vardą ir pavardę arba pavadinimą;
- b) pašto adresą;
- c) elektroninį adresą;
- d) PVM mokėtojo kodą.

2. Prieš apmokestinamajam asmeniui pradėdant naudotis šia specialia schema, tarpininkas apie kiekvieną tokį apmokestinamąjį asmenį, kuriam jis atstovauja, turi registravimosi valstybei narei pateikti šią informaciją:

- a) vardą ir pavardę arba pavadinimą;
- b) pašto adresą;
- c) elektroninį adresą ir svetainių adresus;
- d) PVM mokėtojo kodą arba nacionalinį mokesčio mokėtojo kodą;
- e) savo individualų identifikacinį kodą, suteiktą pagal 369d straipsnio 3 dalį.

3. Šia specialia schema besinaudojantys apmokestinamieji asmenys arba, jei taikytina, jų tarpininkai praneša registravimosi valstybei narei apie bet kokius pateiktos informacijos pasikeitimus.“;

(153) 369d–369g straipsniai pakeičiami taip:

„369d straipsnis

1. Apmokestinimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, kuris naudoja šia specialia schema, dėl pagal šią schemą vykdomų apmokestinamųjų sandorių įregistruojamas PVM mokėtoju tik registravimosi valstybėje narėje. Tuo tikslu valstybė narė naudoja atskirą PVM mokėtojo kodą, kuris jau yra suteiktas apmokestinamajam asmeniui jam vykdant prievoles pagal vidaus sistemą.
2. Remdamosi tokiam registravimuisi skirta informacija, apmokestinimo valstybės narės gali naudoti savo registravimo sistemas.
3. Registravimosi valstybė narė suteikia tarpininkui individualų identifikacinį kodą ir praneša jam apie tą kodą elektroninėmis priemonėmis.
4. Registravimosi valstybė narė suteikia tarpininkui atskirą PVM mokėtojo kodą, skirtą naudotis šia specialia schema, kiekvieno apmokestinamojo asmens, kuriam jis yra paskirtas, atžvilgiu.

369e straipsnis

Registravimosi valstybė narė nustoja taikyti specialią schemą apmokestinamajam asmeniui bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jei apmokestinamasis asmuo praneša, kad nebetiekia prekių arba nebeteikia paslaugų, kurioms taikoma ši speciali schema, arba jei tarpininkas praneša, kad apmokestinamasis asmuo, kurio vardu jis veikia, nebetiekia prekių arba nebeteikia paslaugų, kurioms taikoma ši speciali schema;
- b) jei remiantis kitais motyvais galima numanyti, kad apmokestinamojo asmens apmokestinamoji veikla, kuriai taikyta ši speciali schema, yra nutraukta;
- c) jei apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas nebetenkina sąlygų, kurios būtinos norint naudotis šia specialia schema;
- d) jei apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas nuolat nesilaiko su šia specialia schema susijusių taisyklių;
- e) jei tarpininkas registravimosi valstybei narei praneša, kad jis tam apmokestinamajam asmeniui nebeatstovauja.

369f straipsnis

1. Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas registravimosi valstybei narei elektroninėmis priemonėmis pateikia kiekvieno kalendorinio ketvirčio PVM deklaraciją, nesvarbu, ar buvo teikiamos prekės arba teikiamos paslaugos, kurioms taikoma ši speciali schema. PVM deklaracija pateikiama iki mėnesio, einančio po pasibaigusio mokestinio laikotarpio, už kurį pateikiama deklaracija, pabaigos.
2. Kai apmokestinamojo asmens, kuris naudoja šia specialia schema, metinė apyvarta Sąjungoje viršija 2 500 000 EUR, tas apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas registravimosi valstybei narei elektroninėmis priemonėmis pateikia kiekvieno mėnesio PVM deklaraciją, nesvarbu, ar buvo teikiamos prekės arba teikiamos paslaugos, kurioms taikoma ši speciali schema. PVM deklaracija pateikiama iki mėnesio, einančio po pasibaigusio mokestinio laikotarpio, už kurį pateikiama deklaracija, pabaigos.

3. Taikant 2 dalį, metinė apyvarta Sąjungoje – apmokestinamojo asmens Sąjungos teritorijoje vykdyto prekių tiekimo ir paslaugų teikimo bendra metinė vertė be PVM.

4. Jei kalendoriniais metais pasiekama 2 dalyje nurodyta riba, 2 dalyje nustatytos prievolės taikomos nuo kito kalendorinio ketvirčio.

369g straipsnis

1. PVM deklaracijoje nurodomas 369d straipsnyje minėtas PVM mokėtojo kodas ir, suskirsčius pagal kiekvieną apmokestinimo valstybę narę, kurioje atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, pateikiama ši informacija:

- (a) tiektų prekių ir teiktų paslaugų bendra vertė be PVM;
- (b) atitinkamas mokestinis laikotarpis;
- (c) taikomi PVM tarifai;
- (d) bendra pagal tarifus suskirstyta mokėtina PVM suma;
- (e) bendra dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo mokėtina PVM suma;
- (f) bendra PVM suma, mokėtina dėl prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, už kurią apmokestinamajam asmeniui tenka prievolė sumokėti mokestį kaip gavėjui, arba dėl prekių importavimo, kai valstybė narė naudoja 211 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta galimybę;
- (g) PVM su atlikta atskaita dydis;
- (h) bet kokie su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais susiję pakeitimai, kaip nustatyta šio straipsnio 4 dalyje;
- (i) grynoji mokėtina PVM suma arba, kai tinka, grąžintina suma.

2. Jei, vykdant prekių tiekimą, kuriam taikoma ši speciali schema, prekės siunčiamos ar gabenamos ne iš registravimosi valstybės narės, o iš kitų valstybių narių, PVM deklaracijoje, suskirsčius pagal kiekvieną valstybę narę, iš kurios siunčiamos ar gabenamos prekės, taip pat nurodoma tokio prekių tiekimo bendra vertė ir kiekvienos tokios valstybės narės suteiktas atskiras PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos kodas. Ta informacija PVM deklaracijoje pateikiama pagal kiekvieną valstybę narę, išskyrus registravimosi valstybę narę, suskirstant ją pagal apmokestinimo valstybes nares.

3. Jeigu, be registravimosi valstybėje narėje esančių nuolatinių padalinių, apmokestinamasis asmuo, teikiantis paslaugas, kurioms taikoma ši speciali schema, turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių, iš kurių teikiamos paslaugos, PVM deklaracijoje taip pat nurodoma tokių suteiktų paslaugų bendra vertė pagal kiekvieną valstybę narę, kurioje jis turi padalinį, suskirstant ją pagal apmokestinimo valstybes nares, ir to padalinio atskiras PVM mokėtojo kodas ar mokesčių mokėtojo registracijos kodas.

4. Jei, pateikus PVM deklaraciją, prireikia joje padaryti pakeitimų, jie įtraukiami į paskesnę deklaraciją ne vėliau kaip per trejus metus po dienos, kurią pagal 369f straipsnį reikėjo pateikti pirminę deklaraciją. Toje paskesnėje PVM deklaracijoje nurodoma atitinkama apmokestinimo valstybė narė, mokestinis laikotarpis ir PVM suma, dėl kurios reikia atlikti pakeitimus.“;

(154) įterpiamas 369ga straipsnis:

„369ga straipsnis

Jeigu apmokestinamasis asmuo vykdo ir tokius sandorius, už kuriuos PVM gali būti atskaitomas pagal 168, 169 ir 170 straipsnius, ir sandorius, už kuriuos PVM negali būti atskaitomas, atskaitomą PVM dalį nustato registravimosi valstybė narė visiems apmokestinamojo asmens vykdomiems sandoriams, pagal 174 ir 175 straipsnius.

Jeigu apmokestinamasis asmuo Sąjungoje turi kelis padalinius, kuriuose vykdo ir tokius sandorius, už kuriuos PVM gali būti atskaitomas pagal 168, 169 ir 170 straipsnius, ir sandorius, už kuriuos PVM negali būti atskaitomas, atskaitomą PVM dalį nustato kiekviena įsisteigimo valstybė narė visiems apmokestinamojo asmens tame padalinyje vykdomiems sandoriams, pagal 174 ir 175 straipsnius.“;

(155) 369i straipsnis pakeičiamas taip:

„369i straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas, nuroydamas atitinkamą PVM deklaraciją, kiekvienoje apmokestinimo valstybėje narėje mokėtinų grynujų PVM sumų bendrą sumą sumoka ne vėliau kaip iki deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

Mokėjimas atliekamas į registravimosi valstybės narės nurodytą banko sąskaitą eurai. Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad mokestis būtų pervestas į banko sąskaitą jų valiuta.“;

(156) įterpiami 369ia ir 369ib straipsniai:

„369ia straipsnis

1. Kai tam tikrą mokestinį laikotarpį atskaityta PVM suma viršija apmokestinimo valstybėje narėje mokėtino PVM sumą, šis skirtumas perkeliamas į kitą laikotarpį.

2. Apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas, teikdamas PVM deklaraciją apmokestinimo valstybei narei, gali prašyti grąžinti PVM permoką, jeigu:

- (a) apmokestinamasis asmuo yra kreditoriaus padėtyje toje apmokestinimo valstybėje narėje du iš eilės kalendorinio ketvirčio trukmės mokestinius laikotarpius, už kuriuos pateiktos PVM deklaracijos;
- (b) apmokestinamasis asmuo yra kreditoriaus padėtyje toje apmokestinimo valstybėje narėje tris iš eilės vieno mėnesio trukmės mokestinius laikotarpius, už kuriuos pateiktos PVM deklaracijos.

369ib straipsnis

Kai apmokestinimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo yra kreditoriaus padėtyje registravimosi valstybėje narėje pagal PVM deklaraciją, pateiktą pagal 250 straipsnį, ta valstybė narė pagal 183 straipsnį grąžintiną PVM sumą laiko išmoka, pagal 369i straipsnį mokama apmokestinamojo asmens prašymu.“;

(157) 369j ir 369k straipsniai pakeičiami taip:

„369j straipsnis

Kai apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi šia specialia schema, netiekia jokių prekių ir neteikia jokių paslaugų, kurioms taikoma ši speciali schema ir už kurias atsiranda prievolė apskaičiuoti PVM apmokestinimo valstybėje narėje, atitinkamą mokestinį laikotarpį ir tris pirmesnius mokestinius laikotarpius, jeigu jis teikia ketvirčio deklaracijas pagal 369f straipsnio 1 dalį, arba vienuolika pirmesnių mokestinių laikotarpių, jeigu jis teikia mėnesio deklaracijas pagal 369f straipsnio 2 dalį, jis negali atskaityti toje apmokestinimo valstybėje narėje sumokėto PVM teikiamoje to mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje. Nepaisant Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 dalies ir Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio, PVM šiam apmokestinamajam asmeniui grąžinamas pagal tas direktyvas.

369k straipsnis

1. Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo arba jo tarpininkas tvarko sandorių, kuriems taikoma ši speciali schema, apskaitos registrus. Tie apskaitos registrai privalo būti pakankamai išsamūs, kad apmokestinimo valstybės narės mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.

2. Apmokestinimo valstybei narei ir registravimosi valstybei narei paprašius, joms turi būti suteikta galimybė elektroniniu būdu susipažinti su 1 dalyje nurodytais apskaitos registrais.

Šie apskaitos registrai privalo būti saugomi 10 metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais buvo įvykdytas sandoris, gruodžio 31 d.“;

(158) 369l straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Šiame skirsnyje ir nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatomis vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) Sąjungoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs savo verslo Sąjungos teritorijoje ir joje neturi nuolatinio padalinio;
- 2) tarpininkas – Sąjungoje įsisteigęs asmuo, kurį apmokestinamasis asmuo, vykdamas nuotolinę prekybą prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių, paskyrė asmeniu, atsakingu už PVM mokėjimą ir šioje specialioje schemoje nustatytų prievolių vykdymą jo vardu ir jo naudai;
- 3) registravimosi valstybė narė:
 - a) jei apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs Sąjungoje – valstybė narė, kurioje jis nusprendžia įsiregistruoti;
 - b) jei apmokestinamasis asmuo savo verslą yra įsisteigęs ne Sąjungoje, tačiau joje turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių – valstybė narė, kurioje yra nuolatinis padalinys ir kurią apmokestinamasis asmuo nurodo kaip valstybę narę, kurioje jis naudosis šia specialia schema;
 - c) jei apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs savo verslą valstybėje narėje – ta valstybė narė;
 - d) jei tarpininkas yra įsisteigęs savo verslą valstybėje narėje – ta valstybė narė;

- e) jei tarpininkas savo verslą yra įsteigęs ne Sąjungoje, tačiau joje turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių – valstybė narė, kurioje yra nuolatinis padalinys ir kurią tarpininkas nurodo kaip valstybė narę, kurioje jis naudosis šia specialia schema.

Taikant b ir e punktus, jei apmokestinamasis asmuo ar tarpininkas turi daugiau nei vieną nuolatinį padalinį Sąjungoje, jam yra privalomas sprendimas nurodyti įsisteigimo valstybė narę atitinkamiems kalendoriniams metams ir tolesniems dvejiems kalendoriniams metams;

- 4) vartojimo valstybė narė – valstybė narė, kurioje baigiasi prekių siuntimas ar gabenimas jas įsigyjančiam asmeniui.“;

(159) 369m straipsnio 1 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

- „a) bet kuriam Sąjungoje įsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, vykdančiam nuotolinę prekybą prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių;
- b) bet kuriam Sąjungoje įsisteigusiam ar joje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, kuris vykdo nuotolinę prekybą prekėmis, kurios importuojamos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų šalių, ir kuriam atstovauja Sąjungoje įsisteigęs tarpininkas;“;

(160) 369y, 369z ir 369za straipsniai pakeičiami taip:

„369y straipsnis

Jei importuojamų prekių, siunčiamų siuntose, kurių vidinė vertė neviršija 150 EUR, išskyrus akcizais apmokestinamus produktus, atveju netaikoma 6 skyriaus 4 skirsnyje nurodyta speciali schema, importo valstybė narė leidžia asmeniui, kuris pateikia prekes Sąjungos teritorijoje esančiai muitinei asmens, kuriam skirtos prekės, vardu, naudotis specialiomis importo PVM, taikomo prekėms, kurių siuntimas ar gabenimas baigiasi toje valstybėje narėje, deklaravimo ir mokėjimo procedūromis.

369z straipsnis

1. Taikant šias specialias procedūras, galioja šios sąlygos:
 - a) prievolė sumokėti PVM tenka asmeniui, kuriam skirtos prekės;
 - b) asmuo, pateikiantis prekes Sąjungos teritorijoje esančiai muitinei, surenka PVM iš asmens, kuriam skirtos prekės, ir sumoka tokį PVM.
2. Valstybės narės nustato, kad asmuo, pateikiantis prekes Sąjungos teritorijoje esančiai muitinei, turi imtis tinkamų priemonių, kad užtikrintų, kad asmuo, kuriam skirtos prekės, sumokėtų tinkamo dydžio mokestį.

369za straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti, kad taikant šias specialias procedūras taikomas importo valstybėje narėje galiojantis standartinis PVM tarifas.“;

(161) XIII antraštinės dalies 1 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„Iki galutinių procedūrų priėmimo taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos dėl paslaugų teikimo“

- (162) 372 straipsnis išbraukiamas;
(163) 373 straipsnis pakeičiamas taip:

„373 straipsnis

Valstybės narės, kurios 1978 m. sausio 1 d. taikė nuo 28 straipsnio nukrypti leidžiančius nuostatus, gali ir toliau taikyti šias nuostatus.“;

- (164) 375 straipsnis pakeičiamas taip:

„375 straipsnis

Graikija gali toliau neapmokestinti X priedo B dalies 2, 9, 11 ir 12 punktuose išvardintų sandorių laikydamasi 1987 m. sausio 1 d. toje valstybėje narėje taikytų sąlygų.“;

- (165) išbraukiamas 387 straipsnio a punktas;
(166) išbraukiamas 393 straipsnis;
(167) 398 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. PVM komitetas nagrinėja ne tik klausimus, dėl kurių konsultuojamasi pagal šią direktyvą, bet ir komiteto pirmininko savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu iškeltus klausimus, susijusius su Sąjungos nuostatų dėl PVM taikymu.“;

- (168) 401 straipsnis pakeičiamas taip:

„401 straipsnis

Nepažeidžiant kitų Sąjungos teisės nuostatų, ši direktyva nedraudžia valstybėms narėms toliau taikyti ar įvesti mokesčius draudimo sutartims, lažyboms ir azartiniam žaidimams, akcizo mokesčius, žyminius mokesčius arba, platesne prasme, bet kokius mokesčius ar rinkliavas, kurie negali būti laikomi apyvartos mokesčiais, tačiau surenkant tuos mokesčius ar rinkliavas prekyboje tarp valstybių narių neturi atsirasti su sienų kirtimu susijusių formalumų.“;

- (169) 402 straipsnis pakeičiamas taip:

„402 straipsnis

Šioje direktyvoje numatytos valstybių narių tarpusavio paslaugų apmokestinimo procedūros yra pereinamojo laikotarpio procedūros ir turėtų būti pakeistos galutinėmis procedūromis, grindžiamomis paslaugų apmokestinimo jų teikimo paskirties valstybėje narėje principu; principu, kad prievolė mokėti PVM tenka tiekėjui, ir bendra mokesčio deklaravimo, mokėjimo ir atskaitymo registravimo sistema.“;

- (170) 405 straipsnis pakeičiamas taip:

„405 straipsnis

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) Sąjunga – 5 straipsnio 1 punkte apibrėžta Sąjungos teritorija iki naujųjų valstybių narių įstojimo;

- 2) naujosios valstybės narės – valstybių narių, kurios įstojo į Sąjungą po 1995 m. sausio 1 d., teritorija, kaip ji apibrėžta kiekvienai iš tų valstybių narių 5 straipsnio 2 punkte;
- 3) išsiplėtusi Sąjunga – 5 straipsnio 1 punkte apibrėžta Sąjungos teritorija po naujųjų valstybių narių įstojimo.“;
- (171) 406 straipsnio a ir b punktai pakeičiami taip:
- „a) prekės į Sąjungą arba į vieną iš naujųjų valstybių narių įvežtos iki įstojimo datos;
- b) į Sąjungą arba vieną iš naujųjų valstybių narių įvežtoms prekėms buvo taikytos tos procedūros ar aplinkybės;“;
- (172) 408 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- (a) 1 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:
- „1. Jei įrodoma, kad prekės buvo laisvoje apyvartoje vienoje iš naujųjų valstybių narių arba Sąjungoje, prekių importu laikomi šie atvejai, kai:“
- (b) 2 dalies įvadinė frazė pakeičiama taip:
- „2. Be 1 dalyje nurodytų atvejų, jei apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis asmuo prekes, kurios jam tiekios Sąjungos ar vienos iš naujųjų valstybių narių teritorijoje iki įstojimo datos, naudoja po įstojimo datos valstybės narės teritorijoje, toks naudojimas laikomas prekių importu, jei tenkinamos šios sąlygos:“;
- (c) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:
- „b) prekės nebuvo importuotos į vieną iš naujųjų valstybių narių arba į Sąjungą iki įstojimo datos.“;
- (173) 410 straipsnio 1 dalis keičiama taip:
- (a) a punktas pakeičiamas taip:
- „a) importuotos prekės yra išsiunčiamos ar išgabenamos už išsiplėtusios Sąjungos ribų;“;
- (b) c punktas pakeičiamas taip:
- „c) pagal 408 straipsnio 1 dalies a punktą importuotos prekės yra transporto priemonės, kurios buvo įsigytos ar importuotos iki įstojimo datos vienos iš naujųjų valstybių narių arba vienos iš Sąjungos valstybių narių vidaus rinkoje galiojusiomis bendromis apmokestinimo sąlygomis arba kurios buvo apmokestintos PVM ar už kurias nebuvo grąžintas PVM dėl jų eksporto.“;
- (174) X priedas iš dalies keičiamas taip:
- (a) A dalies 1 ir 4 punktai pakeičiami taip:
- „1) dantų technikų paslaugų teikimas;
- 4) 306 straipsnyje nurodytų kelionių agentūrų paslaugų ir kelionių agentūrų, kurios veikia keleivių vardu ir jų naudai, paslaugų, susijusių su kelionėmis už Sąjungos ribų, teikimas.“;
- (b) B dalies 5 ir 6 punktai pakeičiami taip:

- „5) aklujų ar aklujų dirbtuvių teikiamos paslaugos, jei taip neapmokestinant nebus labai iškreipta konkurencija;
- 6) paslaugų teikimas oficialioms institucijoms, kurios yra atsakingos už kapinių, kapų ir paminklų kare žuvusiesiems statybą, pastatymą ir priežiūrą;“;
- (c) išbraukiamas B dalies 8 punktas,
- (d) B dalies 11 ir 12 punktai pakeičiami taip:
 - „11) valstybės institucijų naudojamų orlaivių, įskaitant juose įrengtą ar naudojamą įrangą, modifikavimo, remonto, priežiūros, užsakymo ir nuomos paslaugų teikimas;
 - 12) karo laivų modifikavimo, remonto, priežiūros, užsakymo ir nuomos paslaugų teikimas;“.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2022 m. birželio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2022 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas